

ΣΕ ΤΑΡΑΓΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ, ΜΑΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ Ο ΘΕΟΣ...

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ & ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2015

Αξιωνόμαστε ακόμη μία φορά να ἀτενίσουμε τόν Νεογέννητο Χριστό. Μπροστά στά μάτια μας ξετυλίγεται καί φέτος ἡ ἔναρξη τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Οἰκονομίας. Σέ ταραγμένους καιρούς, ὅπως τότε, μᾶς ἐπισκέπτεται ξανά ὁ Ἄχρονος Θεός.

Βαθύ καί δυσθεώρητο τό Μυστήριο τῆς σημερινῆς ἡμέρας.

«Μυστήριο ξένο καί παράδοξο» γιά τήν ἀνθρώπινη διά-

νοια. Ἄν ἀπορεῖ ὁ μελωδός, πού ἔζησε πρῖν

δεκατέσσερις περίπου αἰῶνες, γιά

τήν ὑπέρβαση κάθε ἀνθρώπινης

λογικῆς, πόσο ἀλήθεια σκανδαλί-

ζεται ὁ σημερινός ἄνθρωπος, πού

ἀνατράφηκε μέ τήν ἀλαζονεία

τοῦ ὀρθολογισμοῦ καί τήν περι-

φρόνηση κάθε γεγονότος, πού

ξεπερνάει τίς αἰσθήσεις του;

Σκάνδαλο μέγα ἡ Γέννηση τοῦ

Σωτήρα μας Χριστοῦ ἀπό γυναίκα

Παρθένο. Πλήρης ἡ ἀνατροπή τῆς

φυσικῆς τάξεως. Ὁ Ἅγιος Γρηγό-

ριος ὁ Παλαμᾶς μᾶς ἐπισημαίνει τήν

σκοπιμότητα αὐτοῦ τοῦ γεγονότος,

χωρίς νά προσπαθεῖ νά τό ἐξηγήσει:

Ἐμμανουήλ ἀποτελεῖ καρπό

τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπαλλαγ-

μένο ἀπό κάθε ἰδιοτελές σαρκικό

φρόνημα καί σαρκική ἐπιθυμία.

Καί ἄλλο μέγα σκάνδαλο: Ὁ

Ἵπερούσιος Θεός ἐνδύεται

τήν φύση τοῦ πλάσματός Του.

Πῶς νά κωρέσει ὁ νοῦς τοῦ

ἀνθρώπου πῶς ὁ Κύριος τῶν νο-

ερῶν δυνάμεων, ὁ Δημιουργός

καί Πλάστης τοῦ παντός, εἰσέρχεται

σπὴν ὁρατή δημιουργία καί ὑπό-

κειται σπὴν τραγωδία καί τήν ὀδύνη

τῆς φθαρτότητας; Καμιά ἀνθρώπινη λο-

γική καί καμιά ἀνθρώπινη δικαιοσύνη δέν

μπορεῖ νά συλλάβει τό

Μυστήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιά τόν

ἀποστάτ ἄνθρωπο. Θα-

μάζει ἡ Μαριάμ τά νέα θυρανοίξια τῆς

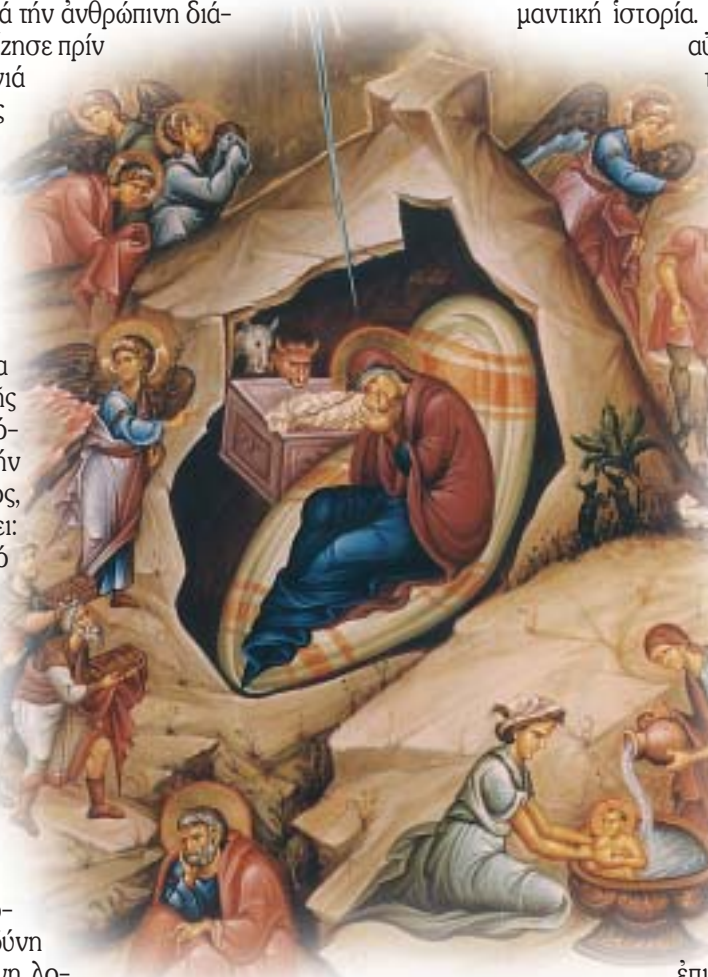
Ἐδέμ, πού ὑποδέχεται ξανά

τό ἐκλεκτό καί ἀγαπημένο δημιούργημα

τοῦ Θεοῦ, γιά τό ὅποιο

ἐγκαταλείπει τούς οὐρανοὺς καί

σπαργανώνεται ὡς βρέφος σπὴν

Ὁ Θεός δέν ἐγκατέλειψε ποτέ τό σχέδιο τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Καί ἡ σωτηρία αὐτή γνωρίζει μόνον ἕναν δρόμο: Τόν δρόμο τῆς ἀγάπης. Τῆς ἔμπρακτης καί θυσιαστικῆς ἀγάπης. Ἡ Ἐκκλησία μας, δύο χιλιάδες χρόνια τώρα, καλώντας τούς ἀνθρώπους νά σκύβουν εὐλαβικά πάνω ἀπό τήν φάτνη τοῦ νεογέννητου Χριστοῦ, δέν τούς προτρέπει νά πιστέψουν ἀπλῶς μιά παλιά ρομαντική ἱστορία. Τό βαθύτερο νόημα τῆς πρόσκλησης αὐτῆς εἶναι ἡ σύνδεση τῆς σωτηρίας μέ τήν ἀγάπην.

Πανανθρώπινο καί διαχρονικό τό αἵτημα τῆς σωτηρίας. Ἡ ἀγάπη ὅμως ψυχράνθηκε καί ἡ σωτηρία μοιάζει περισσότερο μέ οὐτοπία. Καθώς στροβιλιζόμαστε μέσα στόν παραλογισμό τῶν σημερινῶν καταστάσεων, καθώς τό μυαλό μας μένει ἐκστατικό μπροστά στό βάθος τῆς ἀνθρώπινης καταστροφικότητας, ὁ σκοτεινός ἀέρας γεμίζει ἀπό τίς κραυγές τῆς ἀπογνώσης καί οἱ ἀνθρώπινες ψυχές ζητοῦν ἀπεγνωσμένα σωτηρία. Γιά μιά ακόμη φορά, ὅμως, ἐπιστρατεύονται οἱ παλιές ἀδιέξοδες συνταγές: Λύσεις ἀναζητοῦνται στά πεδία τῶν μαχῶν, σπὴν ἐκμηδένιση τοῦ ἀντιπάλου, σπὴν ὑψωση τειχῶν στά σύνορα τῶν κρατῶν καί στίς καρδιές τῶν προσωρινά ἐξασφαλισμένων.

Ἀπόψε ὅμως, αὐτή τήν γλυκιά νύχτα, ὁ οὐρανός μένει ὀρθάνοικτος καί ἀξιωνόμαστε νά ὑποδεχτοῦμε τή λύση, τή μόνη λύση σπὴν ἀνθρώπινη τραγωδία: Τήν ἀγάπην. Μιάν ἀγάπην πού ξεκινᾷ ἀπό τά πατρικά σπλάχνα τοῦ Θεοῦ καί ἐπιδιώκει νά πλημμυρίσει ακόμη καί τήν τελευταία γωνία τῆς καρδιάς μας.

Μόνον ἡ ἀγάπη αὐτή μπορεῖ νά ἐρμηνεύσει τό σημερινό Μυστήριο. Μόνον αὐτή μπορεῖ νά ἐπιβάλλει τήν εἰρήνην. Μόνον αὐτή εἶναι σέ θέση νά ἀναδείξει τίς σωτήριες λύσεις πού τόσο ἔχει ἀνάγκη ἡ σημερινή ἀνθρωπότητα. Δέν ὑπάρχει σωτηρία χωρίς ἀγάπην. Ἵπάρχουν μόνον διαρκεῖς ἀπογοητεύσεις, διαρκεῖς διαψεύσεις ἐξαγγελιῶν καί διαρκεῖς ἀκυρώσεις σχεδιασμῶν. Ἡ ἀγάπη, ἡ ἀληθινή ἀγάπη, πού σήμερα γεννιέται, ζητεῖ νά βρεῖ καταφύγιο σέ κά-

ΣΕ ΤΑΡΑΓΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ, ΜΑΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ Ο ΘΕΟΣ...

Συνέχεια από τη σελ. 1.

θε άνθρωπινη καρδιά, σέ κάθε οικογένεια, σέ κάθε κοινωνία. Αιώνες οί άνθρωποι τῆς κλείουν τήν πόρτα, ἐκείνη ὅμως ἐπιμένει. Ξέρετε γιατί; Διότι ὁ ἴδιος ὁ Θεός ἐπιμένει νά ἐμπιστευταί τούς ἀνθρώπους καί νά μὴν ἐπιτρέπει στίς λανθασμένες τούς ἐπιλογές νά κλείουν τόν δρόμο τῆς συνάντησης μαζί Του. «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ» ἀνυμνοῦν οἱ ἄγγελοι. Καί συμπληρώνουν: «Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», δηλαδή ἐμπιστοσύνη στίς δημιουργικές δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου, στό φιλότιμό του καί σέ ὅλα, ὅσα τοῦ χάρισε, ὅταν τόν ἔπλασε.

Ἡ σημερινή ἡμέρα δέν μᾶς καλεῖ μόνον νά πιστέψουμε στήν

ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τούς ἀνθρώπους. Μᾶς καλεῖ νά πιστέψουμε καί στήν ἀποτελεσματικότητα τῆς ἀγάπης αὐτῆς σέ κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας. Ἐλάτε νά ἀναζητήσουμε τήν σωτηρία μέσα ἀπό τόν δρόμο τῆς ἀγάπης. Εἶναι δρόμος πού ἀνοίχτηκε ἀπό τόν ἴδιο τόν Θεό, μιά νύχτα σάν κι αὐτή, πρὶν ἀπό πολλούς αἰῶνες, καί πού παραμένει ὀρθάνοικτος μέχρι σήμερα. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ μόνη πού μπορεῖ νά γλυκάνει τίς καρδιές καί νά κάνει πραγματικότητα τό «ἐπί γῆς εἰρήνη». Αὐτός εἶναι ὁ δρόμος, ὥστε τὰ Χριστούγεννα νά γίνουν μιά διαρκῆς κατάσταση μέσα μας καί γύρω μας, μιά διαρκῆς ἐλπίδα γιά τόν καθένα ἀπό μᾶς, γιά τήν πατρίδα μας καί γιά τόν κόσμο ὁλόκληρο. Τόν δρόμο αὐτό σᾶς καλῶ νά βαδίσουμε, βέβαιοι πῶς ὁ Θεός τῆς εἰρήνης καί τῆς ἀγάπης θά ὀδηγήσει ὅλους μας στήν σωτηρία. •

Μετά θερμῶν πατρικῶν εὐχῶν καί τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἀντιαιρετικά

ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΕΣ ἢ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ-ΠΑΡΑΨΥΧΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ- ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΕΣ

Στόν ἑλληνικό λόγο ἡ πρόθεση παρά, ὡς πρῶτο συνθετικό κάποιων λέξεων, πού ἀποτελοῦν θεσμούς (κοινωνικούς ἢ πολιτικούς ὀργανισμούς, πού ἀναγνωρίζονται ἀπό τούς νόμους τοῦ κράτους μέ συγκεκριμένους κανόνες λειτουργίας), δηλώνει παράλληλη δράση ὁμάδων ἢ ὀργανώσεων, χωρίς κανόνες καί ἀναγνώριση, δράση πού συχνά εἶναι ὑπονομευτική τοῦ ἀντίστοιχου θεσμοῦ (π.χ. οἰκονομία-παραοικονομία, θρησκεία-παραθρησκεία, ψυχολογία-παραψυχολογία κ.λπ.).

1. Μέ τόν ὄρο παραθρησκείες ἢ παραθρησκευτικά φαινόμενα χαρακτηρίζονται ὀργανώσεις καί φαινόμενα, πού δέν ἀποτελοῦν συγκροτημένη θρησκεία, ἀναγνωρισμένη ἀπό τούς κρατικούς φορεῖς, ἀλλά διαθέτουν στοιχεῖα θρησκευτικά καί ἔχουν ὁπαδούς, οἱ ὁποῖοι μπορεῖ νά ἀνήκουν σέ ἄλλες θρησκείες. Στήν κατηγορία αὐτή ἐντάσσονται ὁ πνευματισμός, ἡ μαγεία, ἡ μαντεία, ὁ ἀποκρυφισμός, ἡ «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ» μέ τίς ὁμάδες τῆς κ.λπ.

2. Παραψυχικά ἢ μεταψυχικά φαινόμενα ὀνομάζονται μερικά γεγονότα πού ἔχουν σχέση μέ τόν ψυχισμό τοῦ ἀνθρώπου -μέ τήν ψυχική του λειτουργία- ἀλλά δέν μποροῦν νά μελετηθοῦν καί νά ἐρευνηθοῦν μέ τίς μεθόδους τῆς ἐπιστήμης. Τέτοια γεγονότα εἶναι ἡ ὑποβολή ἢ ἡ νοερή ὑποβολή (δηλ. ἡ ἐμφύτευση σκέψεων ἐνός στή σκέψη τοῦ ἄλλου), αὐθυποβολή (δηλ. ἡ ἐμφύτευση ἰδεῶν στόν ἑαυτό μας), ἡ ὑπνω-

ση τοῦ ἄλλου, ὁ δαιμονισμός, ἡ πνευματοληψία (δηλ. ἡ κατοχή τοῦ ἀνθρώπου ἀπό πνεύματα), ἡ ἐνόραση ἢ διόραση (δηλ. τό νά βλέπει κάποιος πνεύματα καί νά ἀκούει φωνές πού οἱ ἄλλοι δέν βλέπουν, οὔτε ἀκούν), ἡ βασκανία (δηλ. ἡ ἐκπομπή πνευματικῆς ἐνέργειας πού διασαλεύει τήν ψυχοσωματική λειτουργία τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου), ἡ πυροβασία, ἡ μαντεία, ἡ μαγεία, ἡ τηλεπάθεια (δηλ. ἡ ἀνάγνωση σκέψης ἢ ἡ μεταβίβαση σκέψης) κ.ἄ.

3. Προλήψεις καί δεισιδαιμονίες ὀνομάζονται θρησκευτικές ἀντιλήψεις καί συνήθειες (κατάλοιπα πρωτόγονων συνθηθειῶν), πού δημιουργήθηκαν ἀπό τή λαϊκή πίστη καί εἶναι ριζωμένες στήν ψυχὴ τοῦ λαοῦ, ὅμως δέν ἔχουν καμία σχέση μέ τήν ἀληθινή ὀρθόδοξη πίστη καί ζωή. Ὅταν αὐτές οἱ ἀντιλήψεις ἔχουν σχέση μέ καθημερινές ἀσχολίες ὀνομάζονται «προλήψεις», ἐνῶ ὅταν ἔχουν σχέση μέ τή θρησκεία λέγονται «δεισιδαιμονίες». Καί οἱ προλήψεις καί οἱ δεισιδαιμονίες εἶναι ἀπαράδεκτες γιά κάθε ἀληθινό ὀρθόδοξο χριστιανό.

Τέτοιες προλήψεις καί δεισιδαιμονίες εἶναι ἡ πίστη σέ νεράιδες καί φαντάσματα (στοιχειά), σέ κατάρες, σέ «γρουσουζικές» ἡμέρες καί ἀριθμούς (Τρίτη καί 13), σέ τυχερές ἡμέρες (Σαββατογεννημένη), στό «κερικό» ἢ «ποδαρικό», στό κακό προμήνυμα ἀπό σπάσιμο καθρέπτη ἢ ἀπό συνάντηση μέ γάτα ἢ ἀπό κελαδίσμα κουκουβάγιας, στό ὄνειρο, στούς καλικάντζαρους κ.ἄ. Ἐπίσης, δεισιδαιμονίες καί προλήψεις εἶναι καί τά μέσα ἀποτροπῆς, δῆθεν, αὐτῶν τῶν κακῶν ἐπιρροῶν, ὅπως εἶναι τά φυλακτά, τό σκόρδο μέ τό πέταλο, οἱ χάντρες, οἱ κλειδαριές, τά ψαλίδια, τό νά χτυπᾶς ξύλο ὅταν μιλάς ἢ ἀκοῦς γιά θάνατο ἢ κακό, τό νά φτύνεις γιά νά μή «ματιάσεις» τόν ἄλλον κ.ἄ.

Οἱ δεισιδαιμονίες καί οἱ προλήψεις εἶναι «μάστιγες» (κοινωνικές πληγές), πού ταλαιπωροῦν τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Μολύνουν τήν ψυχὴ τοῦ χριστιανοῦ. Διώχνουν τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Μακριά ἀπό αὐτές. Ζωή γνήσια χριστιανική μέσα στήν Ἐκκλησία, γιά ἀληθινή χαρά καί σωτηρία. •

Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Κολλῆς, Ἱεροκῆρυξ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ 2016 ἹΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Διατίθενται
ἀπό τό βιβλιοπωλεῖο «ΛΥΧΝΟΣ»
στόν Βόλο
καί ἀπό ὅλες τίς ἐνορίες
τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος.

Έκδηλώσεις για τον Μητροπολίτη Διοκλείας Κάλλιστο Ware

Μέγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκαν (20-22/11) τό Διεθνές Συνέδριο καί ή τιμητική εκδήλωση μέ θέμα «Ο Μητροπολίτης Διοκλείας Κάλλιστος Ware καί ή μαρτυρία τής Ὁρθοδοξίας στή Δύση», πού διοργανώθηκαν ἀπό τήν Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου.

Στήν πρώτη ἡμέρα τοῦ Συνεδρίου, ὕστερα ἀπό σύντομο χαιρετισμό τοῦ Διευθυντή τής Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν **Δρ Παντελή Καλαϊτζίδη**, ἡ **Δρ Νίκη Τσιρώνη** (Ἰνστιτούτο Ἱστορικῶν Ἐρευνῶν, Ἐθνικό Ἰδρυμα Ἐρευνῶν) μίλησε μέ θέμα «Ο Μητροπολίτης Κάλλιστος Ware: Μία γέφυρα μεταξύ χρόνου καί διαχρονικότητας, μεταξύ ἱστορίας καί θεολογίας», ὅπου ἀναφέρθηκε σέ συγκεκριμένα παραδείγματα ἀπό τό ἔργο τοῦ Ἱεράρχου, ὅπως ἡ περί προσώπου θεώρησή του.

Ὁ **Δημήτριος Μόσχος** (Ἐπίκουρος Καθηγητής Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν) ἀνέπτυξε τό θέμα «Ο Μητροπολίτης Κάλλιστος Ware ὡς ἱστορικός τής Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας», ὅπου ἀνέδειξε τήν προσπάθειά του γιά μιά συμπεριληπτική γιά ὅλη τήν Ἐκκλησία ἀλλά καί τόν Εὐρωπαϊκό πολιτισμό καί ὄχι μόνο τή Δύση ἐρμηνεῖα, στήν προοπτική ὑπέρβασης μιᾶς ἀπομονωτικῆς καί πολεμικῆς ρητορικῆς Ἀνατολῆς-Δύσης.

Στή δεύτερη συνεδρία ὁ **π. Ἀνδρέας Ἀνδρεόπουλος** (Ἀναπληρωτής Καθηγητής στό Τμήμα Θεολογίας καί Θρησκευτικῶν Σπουδῶν, Πανεπιστήμιο Winchester) μίλησε μέ θέμα «Ο Μητροπολίτης Κάλλιστος Ware καί οἱ Πατερικές Σπουδές», σημειώνοντας ὅτι ὁ κ. Κάλλιστος ἐπιχειρεῖ νά συνδέσει τήν Πατερική σκέψη μέ τή σύγχρονη ἐποχή καί τά προβλήματά της.

Ὁ **Δρ Norman Russell** (Ἐπίτιμος Ἐρευνητής στό St Stephen's House, Ὁξφόρδη) παρουσίασε τό θέμα «Ο Μητροπολίτης Κάλλιστος Ware ὡς δογματικός θεολόγος», ἐπισημαίνοντας τά κύρια χαρακτηριστικά του, ὡς δογματολόγου, ὅπως ἡ ἔλλειψη τοῦ δογματισμοῦ, ἡ εἰρηνική στάση του κ.ἄ.

Στήν πρώτη συνεδρία τής δεύτερης μέρας, ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ **Ebbsfleet Jonathan Goodall** (Ἐκκλησία τής Ἀγγλίας) ἀνέπτυξε τό θέμα «Ο Μητροπολίτης Κάλλιστος Ware καί ή Οἰκουμενική Κίνηση», σημειώνοντας ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Διοκλείας ἀσχολήθηκε ἀπό πολύ νωρίς μέ τούς ἐπίσημους οἰκουμενικούς διαλόγους, παραμένοντας πάντοτε πιστός στήν πληρότητα τής ὀρθόδοξης πίστεως. Ὁ **Δρ Δημήτριος Οἰκονόμου**, (Μουσικολόγος, Ἐπισκέπτης Καθηγητής Πανεπιστημίου Λονδίνου) ἀνέπτυξε τό θέμα «Ο Μητροπολίτης Κάλλιστος Ware καί ή Ὁρθοδοξία στή Μ. Βρετανία», ἐπισημαίνοντας τά θέματα σχετικά μέ τήν Ὁρθοδοξία στή Βρετανία, μέ τά ὁποῖα ἀσχολήθηκε ὁ Μητροπολίτης Κάλλιστος (λ.χ. ή Διασπορά). Ἡ συνεδρία ὀλοκληρώθηκε μέ τόν **Δρ Marcus Plested** (Ἀναπληρωτή Καθηγητή Τμήματος Θεολογίας, Πανεπιστήμιο Marquett, Η.Π.Α.), ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Ὁρθοδοξία καί Δύση στό ἔργο τοῦ Μητροπολίτη Κάλλιστου Ware», ἐξετάζοντας τήν προσέγγισή του γιά τό σχίσμα μεταξύ τής ἐλληνικῆς Ἀνατολῆς καί τής λατινικῆς Δύσης, τή συμβολή του στήν Οἰκουμενική Κίνηση κ.ἄ. Στή δεύτερη πρωινή συνεδρία, ὁ **Πέτρος Βασιλειάδης** (Ὁμότιμος Καθηγητής Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.) παρουσίασε τό θέμα «Ἡ ἀνθρωπολογική σκέψη τοῦ Μητροπολίτη Κάλλιστου Ware καί ή χειροτονία τῶν γυναικῶν», περιστρεφόμενος γύρω ἀπό τήν συμβολή του στά θέματα αὐτά. Στή συνέχεια, ὁ **Συμεών Πασχαλίδης** (Καθηγητής Τμήματος Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.) ἀνέπτυξε τό θέμα «Τό πρόσωπο στή θεολογία τοῦ Μητροπολίτη Κάλλιστου Ware», παρουσιάζοντας τίς πηγές καί τούς βασικούς ἄξονες τής περί προσώπου θεώρησής του.

Στήν πρώτη ἀπογευματινή συνεδρία, ὁ **Νικόλαος Ἀσπροῦλης** (Μάστερ Θεολογίας, Ἐπιστημονικός Συνεργάτης Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν καί περιοδικῶ Θεολογία) ἀνέπτυξε τό θέμα «Ο Μητροπολίτης Κάλλιστος Ware μεταξύ Νεο-πατερικῆς σύνθεσης καί Ρωσικῆς Θρησκευτικῆς Ἀναγέννησης», δείχνοντας ὅτι τό πρόσωπο καί τό ἔργο του ἀποτελοῦν ἕνα ἀντιπροσωπευτικό παράδειγμα σύνθεσης τῶν δύο βασικῶν ρευμάτων τής ὀρθόδοξης θεολογίας τοῦ 20οῦ αἰ. Ἡ **Αικατερίνη Τσαλαμποῦνη** (Ἐπίκουρη Καθηγήτρια Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.) μίλησε μέ θέμα «Στοιχεῖα οἰκο-θεολογίας στό ἔργο τοῦ Μητροπολίτη Κάλλιστου Ware», ὅπου παρουσιάστηκαν τά κύρια σημεῖα τής θεολογικῆς σκέψης του σχετικά μέ τό περιβάλλον.

Στήν ἕκτη συνεδρία ἡ **Ivana Noblò** (Καθηγήτρια Οἰκουμενικῆς Θεολο-

γίας, Πανεπιστήμιο τοῦ Καρόλου, Πράγα) παρουσίασε τό θέμα «Ἡ πρόσληψη τής Φιλοκαλίας, τό νόημα τής νοεῆς προσευχῆς καί ή νηπτική παράδοση στό ἔργο τοῦ Μητροπολίτη Κάλλιστου Ware», ἀναδεικνύοντας τό ρόλο του στή μετάφραση τής φιλοκαλικῆς παράδοσης σέ μιά γλώσσα προσίτη στούς Χριστιανούς τής Δύσης. Τέλος, ὁ **Luigi d'Ayala Valva** (Μοναστική Ἀδελφότητα τοῦ Μπόζε, Ἰταλία) μίλησε μέ θέμα «Μοναχισμός καί μοναστική παράδοση στό ἔργο τοῦ Μητροπολίτη Κάλλιστου», προσφέροντας μιά συνθετική ἐπισκόπηση τοῦ τρόπου κατανόησης τής μοναστικῆς ζωῆς καί τής παράδοσης μέ βάση τά κείμενα τοῦ Μητροπολίτη Κάλλιστου.

Μετά τήν ὀλοκλήρωση ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου, πραγματοποιήθηκε ἡ ὑποδοχή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Διοκλείας **κ. Κάλλιστου** ὡς Ἐταίρου τής Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν. Μετά τήν ἀπόδοση σχετικῶν βυζαντινῶν ὕμνων ἀπό τόν βυζαντινό χορό «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης», ἀναγνώστηκαν οἱ χαιρετισμοί: τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου **κ. Βαρθολομαίου** (ἀπό τόν ἐκπρόσωπό του Μητροπολίτη Κίτρους, Κατερίνης & Πλαταμῶνος **κ. Γεώργιο**), τοῦ Κοσμητεύοντος τής Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀ-

θινῶν **κ. Γ. Φίλια** (ἀπό τόν Ἐπίκουρο Καθηγητή **Δημήτριο Μόσχο**) καί τοῦ Κοσμητόρου τής Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. **κ. Μ. Κωνσταντίνου** (ἀπό τόν **κ. Παναγιώτη Σκαλιτῆ**, Καθηγητή Λειτουργικῆς καί Πρόεδρο τοῦ Τμήματος Θεολογίας).

Ἀκολούθησε ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος **κ. Ἰγνατίου**, μέ θέμα «Ο Μητροπολίτης Διοκλείας Κάλλιστος Ware ὡς ἐκκλησιαστική καί θεολογική προσωπικότητα», ὅπου παρουσίασε πτυχές τοῦ πολυσχιδοῦς ἐκκλησιαστικοῦ καί θεολογικοῦ ἔργου τοῦ τιμώμενου Ἱεράρχη. Ἀμέσως μετά ἀκολούθησε ὁ Ἀκαδημαϊκός Ἐπαινος πρὸς τιμή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Διοκλείας κ. Κάλλιστου, πού ἐκφωνήθηκε ἀπό τόν Δ/ντή τής Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν **Δρ. Παντελή Καλαϊτζίδη**, ὁ ὁποῖος παρουσίασε τούς βασικούς σταθμούς τής ἀκαδημαϊκῆς καριέρας τοῦ τιμώμενου Ἱεράρχη καί ὀρισμένα ἀπό τά κεντρικά θέματα μέ τά ὁποῖα ὁ ἴδιος ἀσχολήθηκε.

Στή συνέχεια, πραγματοποιήθηκε ἡ ἀπονομή τοῦ Μεγαλόσταυρου καί τοῦ τιμητικοῦ Διπλώματος ἀπό τόν Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου.

Ἀκολούθησε ἡ ὁμιλία τοῦ Μητροπολίτη Διοκλείας **Κάλλιστου Ware**, μέ θέμα «Ἡ μαρτυρία τής ὀρθόδοξης θεολογίας στή Δύση. Τί μπορούμε νά συνεισφέρουμε καί τί μπορούμε νά μάθουμε», ὅπου ὁ τιμώμενος Ἱεράρχης συνόψισε τήν ὀρθόδοξη συμβολή στά ἐξῆς σημεῖα: **Δημιουργία**. Ἡ Ὁρθοδοξία ἔχει μιά ἰσχυρή αἴσθηση τής ἱερότητας τής ὕλικῆς δημιουργίας, γεγονός πού ἔχει σημαντικές συνέπειες γιά τήν Ὁρθόδοξη προσέγγιση τής οἰκολογίας. **Ἡ Ἱεουργία**. Οἱ Ὁρθόδοξοι μπορούμε νά μοιραστοῦμε μέ τούς δυτικούς ἀδελφούς μας τήν κατανόηση πού ἔχουμε γιά τή Θεία Λειτουργία καί τίς ἄλλες ἀκολουθίες, ὡς ὁ «παράδεισος ἐπί γῆς». **Σχισιακό εἶναι**. Οἱ Ὁρθόδοξοι εἴμαστε σέ θέση νά μαρτυρήσουμε στή Δύση γιά τήν ἀποφασιστική σημασία τοῦ δόγματος τής Ἀγίας Τριάδος, στενά συνδεδεμένου μέ τήν πίστη μας στόν ἀναστημένο Χριστό.

Τήν Κυριακή τελέστηκε πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία στόν Καθεδρικό Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅπου κήρυξε τό θεῖο λόγο ὁ τιμηθείς Ἱεράρχης.

Οἱ Μάγοι ἀπό τήν Ἀνατολή

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ ΜΗΛΤΟΥ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ενα από τά ἐπεισόδια τῆς διήγησης τῆς Γέννησης τοῦ Χριστοῦ πού ἐλκύει ἰδιαίτερα τό ἐνδιαφέρον εἶναι ἡ ἱστορία τῶν Μάγων ἀπό τήν Ἀνατολή. Εἶναι ἴσως ἀπό τίς λίγες βιβλικές ἀφηγήσεις πού ἔχουν τόσο πολύ ἐμπνεύσει τί θρησκευτική τέχνη, πού ἔχουν ἐνεργοποιήσει τήν ἐπιστημονική καί θεολογική ἔρευνα καί ἔχουν, ἀκόμη κάποτε, ἐξάψει τήν περιέργεια καί τήν ἀνθρώπινη φαντασία. Τή διήγηση τῶν Μάγων μᾶς τί διασώζει μόνο ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος, καταγράφοντάς την ἀμέσως μετά τήν ἀναγγελία τῆς γέννησης τοῦ Χριστοῦ: «Ὅταν γεννήθηκε ὁ Ἰησοῦς στή Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, στά χρόνια τοῦ βασιλιᾶ Ἡρώδη, ἔφτασαν στά Ἱεροσόλυμα σοφοί μάγοι ἀπό τήν Ἀνατολή καί ρωτοῦσαν: Πού εἶναι ὁ νεογέννητος βασιλιάς τῶν Ἰουδαίων; Εἶδαμε ν' ἀνατέλλει τό ἄστρο του καί ἤρθαμε νά τόν προσκυνήσουμε» (Ματθ. 2, 1-2). Ποιοί ἦταν ἀκριβῶς αὐτοί οἱ περίφημοι «μάγοι ἀπό ἀνατολῶν»; Τί τούς ἔκανε νά ἀκολουθήσουν τό ἀστέρι ἑνός νεογέννητου βασιλιᾶ; Πῶς γίνεται αὐτοί οἱ ἄνθρωποι, προερχόμενοι ἐκτός τοῦ Ἰσραήλ, νά δοῦν ἀκριβῶς στόν «βασιλιά τῶν Ἰουδαίων» μιά σωτηρία πού τούς ἀφοροῦσε;

Κατ' ἀρχάς, ἄς δοῦμε τί σημαίνει μάγος. Ὁ ὅρος στίς πηγές ἔχει διάφορες ἔννοιες, θετικές καί ἀρνητικές: σημαίνει αὐτόν πού ἀνῆκε στήν περσική ἱερατική τάξη (ἐκπρόσωποι μᾶς θρησκείας μέ ἰδιαίτερο φιλοσοφικό χαρακτήρα), αὐτόν πού ἔχει μιά ὑπερφυσική δύναμη (ἡ σημερινή σημασία τῆς λέξης μάγος), ἀλλά καί τόν ἀπατεῶνα ἢ πλανευτή. Αὐτή τήν τελευταία ἀρνητική ἔννοια συναντοῦμε στίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων (13, 8-11), ὅταν ὁ ἀπόστολος Παῦλος μέ τόν Βαρνάβα ἤρθαν σέ ἀντιπαράθεση μ' ἕνα δόλιο μάγο, ὀνόματι Βαρϊσοῦς, πού ἦταν ἀντίθετος στή διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, καί ὁ Παῦλος τόν ὀνομάζει «γίό τοῦ διαβόλου». Ἀντίθετα, στή διήγηση τοῦ Ματθαίου οἱ μάγοι ἀντιπροσωπεύουν τήν πρώτη ἔννοια τῆς λέξης, ἦταν δηλ. Πέρσες ἱερεῖς, τῶν ὁποίων ἀναμφίβολα ἡ θρησκευτική καί φιλοσοφική μόρφωση καί ἀνησυχία τούς ἔθεσε σέ πορεία πρὸς τόν Ἰησοῦ. Ἡ ὕπαρξη καί τῶν δύο ἐννοιῶν τῆς λέξης «μάγος» στήν Καινή Διαθήκη ὑποδηλώνει ὅτι ἡ «θρησκευτικότητα», ὅταν δέν ὀδηγεῖ πρὸς τόν Ἰησοῦ, γίνεται δαιμονιώδης καί καταστρεπτική.

Μέ βάση τό κίνητρο πού ἔθεσε σέ πορεία αὐτούς τούς μάγους, ὑποστηρίχθηκε ὅτι πρόκειται γιά ἀστρονόμους τῆς ἐποχῆς, πού εἶχαν ὡς βάση τους τήν περίφημη πόλη τῆς Βαβυλώνας καί ἐντυπωσιάστηκαν ἀπό ἕνα ἀστρονομικό φαινόμενο, τό ἄστρο τοῦ «βασιλιᾶ τῶν Ἰουδαίων».

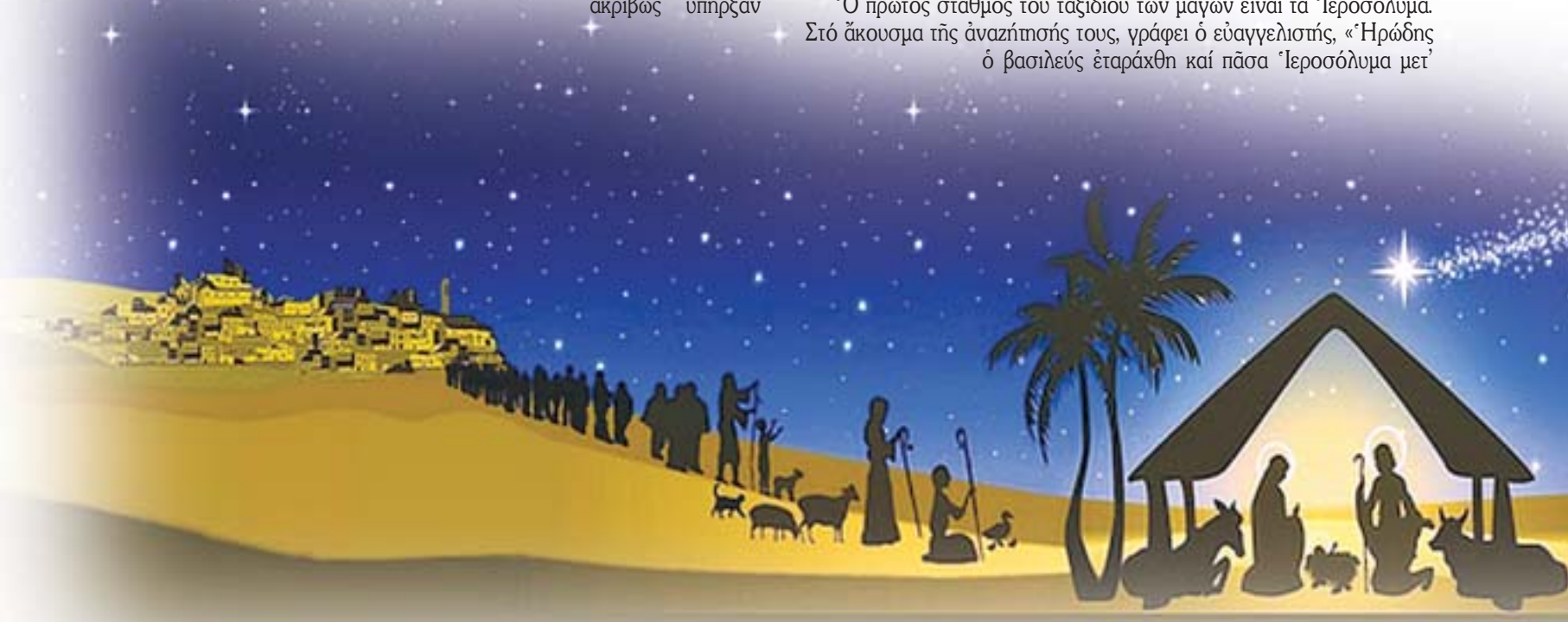
Θά πρέπει, ὅμως, νά θεωρηθεῖ αὐτή τους ἡ ιδιότητα μέ μιά εὐρύτερη ἔννοια: ἐπρόκειτο δηλ. γιά σοφούς τῆς ἐποχῆς, ἐρευνητές μέ θρησκευτικές καί φιλοσοφικές γνώσεις. Ἔτσι μπορούμε νά κατανοήσουμε τί ἀκριβῶς ὑπῆρξαν

αὐτοί οἱ ἄνθρωποι καί τί συμβολίζουν στή διήγησή μας. Ἐκπροσωποῦν, θά λέγαμε, ὄχι μόνο μιά θρησκεία, διαφορετική ἀπό τήν ἰουδαϊκή, καί ἕνα φιλοσοφικό ρεῦμα, ἀλλά ἀκόμη αὐτό πού σήμερα ὀνομάζουμε ἐπιστήμη, τήν ἐπιθυμία κατανόησης τοῦ κόσμου, εὔρεσης νοήματος. Ἐνσαρκώνουν τό στοιχεῖο τῆς θρησκευτικῆς ἀναζήτησης, τήν δυναμική τοῦ θρησκευτικοῦ φαινομένου πού ζητεῖ ἕναν ἀληθινό Θεό, τί φιλοσοφία (μέ τήν πρωταρχική ἔννοια τοῦ ὅρου), πού ψάχνει νά βρεῖ τήν ἀλήθεια, τήν «ἐπιστήμη», πού θέλει νά γνωρίσει τό νόημα καί τί λειτουργία τῶν πάντων.

Παράλληλα, οἱ σοφοί ὀνομάζονται σέ ἕνα βυζαντινό ὕμνο «Μάγοι Περσῶν βασιλεῖς». Αὐτό ἐξηγεῖται ἀπό τό ὅτι ἡ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας διάβασε καί κατάλαβε τήν εὐαγγελική διήγηση γιά τούς μάγους στό φῶς τοῦ 71ου ψαλμοῦ («προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς) καί τοῦ 60ου κεφαλαίου τοῦ βιβλίου τοῦ Προφήτου Ἡσαΐα (καί πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου) καί ἔτσι οἱ μάγοι θεωρήθηκαν βασιλεῖς: «καί βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοί» (Ἡσ, 60, 10). Μέ βάση τά παλαιοδιαθηκικά αὐτά κείμενα, προστέθηκαν ἀργότερα καί ἄλλες ἐρμηνεῖες πού ἀποτυπώνονται στή ζωγραφική ἀπεικόνιση, ἡ ὁποία δείχνει τούς μάγους μέ διαφορετικό χρῶμα σώματος ἢ διαφορετική ἡλικία. Ἔτσι θεωρήθηκε ὅτι οἱ τρεῖς μάγοι ἐκπροσωποῦν τίς τρεῖς ἡπείρους (Εὐρώπη, Ἀσία, Ἀφρική) ἢ ἀκόμα τίς διάφορες ἡλικίες (νεότης, ὠριμότητα, γῆρας). Ὅλα τά παραπάνω θέλουν νά δείξουν ὅτι οἱ Μάγοι δέν εἶναι ἀπλῶς κάποιοι φιλοπερίεργοι ἄνθρωποι πού ἔφτασαν στό θεῖο βρέφος, ἀλλά ὅτι ἐκπροσωποῦν ὅλη τήν ἀνθρωπότητα στήν πορεία της πρὸς τό Χριστό στό διάβα τῆς ἱστορίας: συμβολίζουν τήν ἐσωτερική ἀπαντοχὴ κάθε ἀνθρώπινου πνεύματος, θρησκείας, φιλοσοφίας, φυλῆς, ἡλικίας, τήν «προσδοκία τῶν ἐθνῶν».

Ἡ ὕπαρξη τοῦ ἄστρου στήν ἱστορία τῶν μάγων ἔχει κινητοποιήσει ἀπό παλιά τό ἐρευνητικό ἐνδιαφέρον ὥστε νά ἀπαντηθεῖ τό ἐρώτημα τί εἶδους ἀστέρι ἦταν αὐτό, ἐάν ὄντως ὑπῆρξε, ἐάν ἐπρόκειτο γιά κάποιο ἔκτακτο ἀστρικό φαινόμενο ἢ θαῦμα. Δέν ἔχει κατά βάθος νόημα νά μπουῦμε σέ αὐτή τήν προβληματική, διότι ἡ διήγησή μας εἶναι πρωτίστως θεολογική καί ὄχι ἀστρονομική. Στήν ἴδια προοπτική, ὁ ἱερός Χρυσόστομος γράφει: «τό ὅτι τό ἀστέρι αὐτό δέν ἦταν ἕνα συνηθισμένο ἄστρο, ἀλλά, ὅπως νομίζω, μιά ἀόρατη δύναμη, κεκρυμμένη σέ αὐτή τή μορφή, φαίνεται ἀπό τήν πορεία του. Δέν ὑπάρχει ἄλλο ἄστρο πού νά ἀκολουθεῖ αὐτή τήν ὁδόν» (PG 57, 64, 23-24). Γιά τήν Ἐκκλησία, δέν εἶναι τό ἀστέρι, δηλ. ἡ ὕλη, ὁ φυσικός κόσμος, πού προσδίδει σημασία στό θεῖο βρέφος, ἀλλά τό «παιδίον νέον», πού ἄρχει πάσης κτίσεως, εἶναι αὐτό πού ὀδηγεῖ καί τό ἄστρο.

Ὁ πρῶτος σταθμός τοῦ ταξιδιοῦ τῶν μάγων εἶναι τά Ἱεροσόλυμα. Στό ἄκουσμα τῆς ἀναζήτησής τους, γράφει ὁ εὐαγγελιστής, «Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη καί πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ'

Πρόσφυγας και Άστεγος

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΚΑΡΔΑΤΖΗ,
ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΟΛΟΥ

αυτοῦ» (Ματθ. 2, 3). Ἐνῶ ἡ ταραχή ἑνός βασιλιᾶ πού κινδυνεύει ἴσως νά χάσει τήν ἐξουσία του εἶναι ἀπόλυτα λογική, ἡ ταραχή ὅλης τῆς πόλης τῶν Ἱεροσολύμων ἀκούγεται παράξενα. Ἴσως ἡ ἀναστάσιμη πού προκαλεῖ ἡ στάση τοῦ βασιλιᾶ τους, τό ἐπεῖγον κάλεσμα ὄλων τῶν ἀρχιερέων καί γραμματέων τοῦ λαοῦ, γιά νά δώσουν ἀπάντηση στό ἐρώτημα τῶν μάγων, νά εἶχε ἀντίκτυπο στούς Ἱεροσολυμίτες. Σέ κάθε περίπτωση, ὁ ἐρχομός αὐτοῦ τοῦ νέου Βασιλιᾶ διατάραζε τήν καθημερινότητά τους. Ὅχι μόνο ὁ Ἡρώδης ἀλλά καί κάθε ἄνθρωπος πρέπει νά λάβει θέση μπροστά στό ἐρχομό τοῦ «Βασιλιᾶ τῶν Ἰουδαίων».

Γιά νά κατανοήσουμε, ὅμως, τό βαθύτερο νόημα αὐτῆς τῆς «ταραχῆς», χρειάζεται νά ἀνατρέξουμε πρὸς τό τέλος τοῦ ἴδιου εὐαγγελίου, ὅταν ὁ Ματθαῖος, μέ ἀφορμή τῆ θριαμβευτική εἴσοδο τοῦ Ἰησοῦ στό Ἱεροσόλυμα, λίγο πρὶν τό Πάθος, θά γράψει ὅτι «ἐσεῖσθη πᾶσα ἡ πόλις». Μέ τόν τρόπο αὐτό τά δύο γεγονότα, ἡ γέννηση τοῦ Ἰησοῦ καί τό Πάθος Του, συνδέονται καί μάλιστα ὁ συνδυασμός κρικός εἶναι ἡ ιδιότητα τοῦ βασιλιᾶ. Πράγματι, εἶναι μόνο αὐτές τίς δύο φορές στό εὐαγγέλιο, πού ὁ Ἰησοῦς χαρακτηρίζεται «βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων». Ἐτσι τόν ὀνομάζουν οἱ ἐθνικοί (δηλ. εἰδωλολάτρεις ἢ μὴ Ἰουδαῖοι) μάγοι, ἔτσι θά τόν ἀποκαλέσει καί ὁ, ἐπίσης μὴ Ἰουδαῖος, Πιλάτος κατὰ τῆ διάρκεια τῆς δίκης του, διατάζοντας νά γραφεῖ πάνω στό Σταυρό: «ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων». Ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ προαναγγέλλει τό ἀπολυτρωτικό σταυρικό Πάθος τοῦ Χριστοῦ. Συγχρόνως καί τά δύο γεγονότα μᾶς φανερώνουν ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ ἀληθινός καί μόνος Βασιλιάς!

Αὐτή τῆ βασιλική ιδιότητα μᾶς δείχνει καί ἡ συνέχεια τῆς διήγησης. Τό πόρισμα τῶν γραμματέων καί ἐρμηνευτῶν τῆς Γραφῆς εἶναι ὅτι ἡ πόλις τῆς Βηθλεὲμ πρέπει νά εἶναι ὁ τόπος πού ψάχνουν οἱ μάγοι, μέ βάση χωρία τοῦ Προφήτη Μιχαῖα (5, 1) καί τῆς Β΄ Βασιλειῶν (5, 2). Ἐκεῖ θά γεννηθεῖ Αὐτός πού θά ποιμάνει τόν λαό τοῦ Ἰσραὴλ. Ἡ ἀπάντηση τῶν ἀρχιερέων ὑπῆρξε μιά συγκεκριμένη γεωγραφική ἔνδειξη, τόσο χρήσιμη γιά τούς μάγους -συνάμα, ὅμως, παραμένει καί μιά πολύτιμη θεολογική φανέρωση τοῦ ποιός εἶναι ὁ νεογέννητος βασιλιάς, ἀναγκαῖα γιά τόν ἄνθρωπο κάθε ἐποχῆς.

Οἱ μάγοι συνεχίζουν τήν πορεία τους καί μέ τῆ βοήθεια τοῦ ἀστέρου φτάνουν στόν τόπο ὅπου βρισκόταν ὁ τεχθεὶς βασιλιάς. «Ὅταν μπῆκαν στό σπίτι, εἶδαν τό παιδί μέ τῆ Μαρία, τῆ μητέρα του, καί ἔπεσαν στή γῆ καί τό προσκύνησαν. Ὑστερα ἄνοιξαν τούς θησαυρούς τους καί τοῦ προσέφεραν δῶρα: χρυσάφι, λιβάνι καί σμύρνα». Ἡ προσκύνηση καί τά δῶρα ἐκφράζουν τό ἴδιο πράγμα: τήν τιμὴ καί ἀναγνώριση τῆς θεότητος τοῦ Ἰησοῦ. Τά δῶρα τους δέν εἶναι καθόλου πρακτικά, χρήσιμα γιά τήν περίσταση.

Εἶναι δῶρα πού ἀρμόζουν σέ Βασιλιά. Ἡ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας εἶδε σέ αὐτά τά τρία στοιχεῖα τοῦ μυστηρίου τοῦ Χριστοῦ: ὁ χρυσός δηλώνει τῆ βασιλική ιδιότητα τοῦ Χριστοῦ, τό λιβάνι φανερώνει ὅτι εἶναι Υἱός τοῦ Θεοῦ (Ἦσ. 60, 6) καί ἡ σμύρνα προτυπώνει τή ταφή Του, ὅταν ἡ σμύρνα, πλέον, δέν θά χρειάζεται, ἀφοῦ ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ θά ἔχει νικήσει τόν θάνατο. Ἡ πόλις μας, φέτος τά Χριστούγεννα, ἔχει τήν ἐξαιρετική εὐλογία νά φιλοξενεῖ ἀποτιμήματα τῶν Τιμίων Δῶρων τῶν Μάγων, προερχόμενα ἀπὸ τήν ἀγιορείτικη Μονή τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Ἐχοντας διασωθεῖ στό Ἱεροσόλυμα, γιά αἰῶνες φυλάχθηκαν στήν Κωνσταντινούπολη ὡς πολύτιμος θησαυρός καί ὅταν ἡ «Πόλις ἐάλω» βρέθηκαν στό περιβόλι τῆς Παναγίας γιά νά συνεχίσουν νά προσκυνούνται ἀπὸ ὄσους ἀναγνωρίζουν γιά Κύριό τους τόν τεχθέντα «βασιλιά τῶν Ἰουδαίων». Αὐτὴ τῆ μοναδική δυνατότητα νά τά προσκυνήσουμε θά ἔχουμε καί ἐμεῖς. Ὡστόσο ἡ προσκύνηση αὐτὴ δέν θά ἔχει κανένα ἀπολύτως νόημα, ἐάν δέν μᾶς θέσει σέ πορεία ζωῆς πρὸς τόν Ἰησοῦ, ἐάν δέν ἀναγνωρίσουμε στό γεννηθέν βρέφος τόν πρό αἰώνων Θεό καί τόν προσωπικό μας Σωτήρα, ἐάν δέν καταθέσουμε ὡς δῶρα τήν παραίτηση ἀπὸ τόν ἐγωισμό μας καί τῆ «γνώση» μας, ἐάν δέν τό προσκυνήσουμε ἀληθινά, «ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ», μέσα στήν Ἐκκλησία Του. •

(Βιβλιογραφία: Ratzinger J., L'enfance de Jesus, Flammarion, 2012. Πατρώνου Γ., Ἡ ἱστορική πορεία τοῦ Ἰησοῦ, Δόμος, 1997.)

Ὁ ἱερωὺς Εὐαγγελιστὴς διηγῶνται ὅτι, ὅταν ἦλθε τό πλήρωμα τῶν καιρῶν, γιά νά σαρκωθεῖ ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἡ ἔλλειψη στέγης ἦταν ἡ πρώτη στέρση τῆν ὁποία ἀντιμετώπισε τό Θεῖον Βρέφος. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δημιούργησε τό Σύμπαν καί εἶναι κύριος τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, βρέθηκε στήν ἀνάγκη νά χρησιμοποιήσει τήν φάτνη τῶν ἀλόγων, ἀφοῦ στάθηκε ἀδύνατον νά ἐξασφαλισθεῖ σ' Αὐτόν ἄλλος τόπος γιά νά καταλύσει.

Ἐτσι, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἐμφανισέως Του στή γῆ, ὁ Σωτὴρ τῆς ἀνθρωπότητος ὑπεβλήθη στήν δοκιμασία ΚΑΙ τῆς ἐγκατάλειψης, ἡ ὁποία θά Τόν συνόδευε καθ' ὅλο τό διάστημα τοῦ ἐπίγειου βίου Του. Γι' αὐτό ἀργότερα θά πεῖ «οἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι καί τά πετεινά τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πού τήν κεφαλὴν κλίνη» (Λουκ. 9, 58). Ὁ Χριστός, ὁ μόνος ἄξιός νά Του προσφερθεῖ περιποίηση, συνάντησε τῆ σκληρότητα καί περιφρόνηση ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων. Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἦλθε γιά νά ἐπαναφέρει στήν πατρική στέγη τοῦ Θεοῦ τούς ἀπομακρυσμένους υἱούς. Ἐκεῖνος πού ἦλθε νά διαλύσει τό σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας, τῆς πλάνης καί τῆς ἀνθρώπινης δυστυχίας. Ἐκεῖνος, ὡστόσο, δέν ἀξιώθηκε φιλοξενίας καί ζεστῆς στέγης. Ὡς μικρὸς πρόσφυγας δέχθηκε μόνον τίς παραχωρήσεις τῶν ταπεινῶν ζώων τοῦ σπηλαίου τῆς Βηθλεὲμ. Ἀλλὰ εἶχε καί συνέχεια τό δράμα τοῦ μικροῦ Ἰησοῦ. Διωγμένος, ἀπὸ τήν κακία καί τόν φθόνο τοῦ Ἡρώδη, ἐκπατρίζεται στήν Αἴγυπτο, περιπλανώμενος σέ ξένη γῆ.

Τά Χριστούγεννα εἰτοιμάζεται νά γιορτάσει ἡ ἀνθρωπότητα. Δυστυχῶς, ὅμως, καί κατὰ τήν σημερινὴ ἐποχὴ ὁ Χριστός θά βρεθεῖ πρὸ τῆς ἰδίας ἀνάγκης στήν ὁποία βρέθηκε τότε πού γεννιόταν. Καί μάλιστα, διπλὰ ἐγκαταλειμμένος. Ἐκδιωγμένος ἀπὸ τίς καρδιές πολλῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καί ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἀδελφῶν Του «τῶν ἐλαχίστων», πρόσφυγας καί ἄστεγος. Ἡ ἄρνηση νά δεχθοῦμε τόν Χριστό καί τήν διδασκαλία Του ἐπέφερε ὅλα τά ἐπακολουθούμενα δεινά, ἀπὸ τά ὁποῖα στενάζει ἡ ἀνθρωπότητα ἀλλὰ καί ἡ πατρίδα μας. Δημιουργήθηκαν μακρὲς φάλαγγες προσφύγων καί ἀστέγων. Ὁδηγήθηκαν μακριὰ ἀπὸ τίς ἐστίες καί τίς πατρίδες τους πολλοὶ συνάνθρωποί μας, προκειμένου νά σώσουν τίς ζωές τους ἀπὸ τούς ἐπιδρομείς καί τίς ἀνυπολόγιστες καταστροφές πού μισάνθρωποι ἐπέφεραν. Ὅλοι αὐτοὶ κατέκλυσαν νησιά καί ἀστικά κέντρα καί μέσα στόν χειμῶνα παλεύουν γιά τίς στοιχειώδεις ἀνάγκες στέγης, τροφῆς, ἐνδυμάτων, θέρμανσης.

Στό θέαμα τῆς δοκιμασίας αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων πλήρης καί δικαία θά ἐκσπάσει ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ ἐναντίον ἐκείνων πού δημιούργησαν τήν κατάσταση αὐτή, ἀλλὰ καί ἐκείνων πού δέν πράττουν ὅ,τι θά ἔπρεπε καί ὅ,τι θά μπορούσαν νά πράξουν γιά νά ἐλαττωθεῖ ἡ δυστυχία τους. καί οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ εἶναι πολλοί. Σπλάχνα οἰκτιρῶν πρὸς τούς ἀναξιοπαθοῦντες πρόσφυγες καί ἀστέγους ζητᾷ ὁ Χριστός, ὅπως τότε κατὰ τῆ νύχτα τῆς γεννήσεώς Του ζητοῦσε τόπον καταλύματος. Ὅτι προσφέρει ὁ καθένας θά τό δεχθεῖ ὡς προσφορά στήν θεότητά Του «ἐφ' ὅσον ἐποίησατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε» (Ματθ. 25, 40). Ἀλλὰ καί ὅσοι δέν ἔχουν νά προσφέρουν ὑλικὴ βοήθεια, ἄς δείξουν τήν συμπάθειά τους διὰ τῆς προσευχῆς τους. Καί Αὐτός πού δοκίμασε τόν πόνο τῶν στερήσεων θά τούς ἀκούσει. Θά λυπηθεῖ ὁ ἄστεγος Ἰησοῦς τῆς Βηθλεὲμ τούς πρόσφυγες, ἀστέγους καί πένητες ἀδελφούς Του, τῆς ἐποχῆς μας, ἀπ' ὅπου κι ἂν προέρχονται, ὅ,τι κι ἂν πιστεύουν. •

ΟΙ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΩΣ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

Αφιερωμένες στην ενήμερωση των Κληρικῶν μας γιά τό σκηνικό τῶν σύγχρονων αἱρέσεων καί παραθρησκευτικῶν κινήσεων καί στούς τρόπους ποιμαντικῆς ἀντιμετώπισής τους εἶναι οἱ Γενικές Ἱερατικές Συνάξεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος γιά τό νέο Ἱεραποστολικό ἔτος.

1η ΣΥΝΑΞΗ (20/10/2015)

Ἡ 1η Σύναξη πραγματοποιήθηκε (20/10) στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, μέ τόν Ἅγιασμό τῆς ἐνάρξεως πού τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος στόν χαιρετισμό του ἐξήγησε ὅτι «ἡ ἐξάπλωση τῶν αἱρέσεων καί τῆς παραθρησκείας καί ἡ καμουφλαρισμένη προπαγάνδα της θά πρέπει νά μᾶς ἀνησυχήσει ποιμαντικά. Χωρίς, βέβαια, ἐκδηλώσεις καί ἐνέργειες ὑστερικές καί μισαλλόδοξες, ἀλλά ἐνεργοποιώντας τήν ποιμαντική μας ἀγωνία, νά νοιαστοῦμε γιά τό ποιμνιο τῆς Ἐκκλησίας μας...».

Ἀκολούθησε ἡ πρώτη εἰσήγηση ἀπό τόν **Πρωτ. Κυριακό Τσουρό**, Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν αἱρέσεων, μέ θέμα «Οἱ νεοφανεῖς αἱρέσεις ὡς ποιμαντικό πρόβλημα».

Ὁ π. Κυριακός ἐπεσήμανε ὅτι «Εἶναι συχνή ἡ διαπίστωση ὅτι μέ τήν διάδοση τῶν συγχρόνων αἱρετικῶν διδασκαλιῶν καί ἰδιαίτερος τῶν δοξασιῶν τῆς «Νέας Ἐποχῆς» δημιουργεῖται σύγχυση μεταξύ τοῦ Ὁρθόδοξου Πληρώματος καί ἀπειλεῖται σοβαρῶς τό Ὁρθόδοξο

φρόνημα. Ὡς ἐκ τούτου, εἶναι ἀπαραίτητο ὁ ποιμένας νά εἶναι ἐνημερωμένος, κατά τό δυνατόν πληρέστερα, πάνω στά χαρακτηριστικά καί στό σκηνικό πού ἐμφανίζει ἡ σύγχρονη πλάνη...».

Στή συνέχεια, ὁ ὁμιλητής ἀποκάλυψε τόν ὑπουλο τρόπο δράσης τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων, κατέγραψε τίς ἀρνητικές συνέπειες τῆς δράσης τους καί ἐπεσήμανε τούς δύο τρόπους ποιμαντικῆς ἀντιμετώπισης τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων: «Πρωτίστως, ἡ σέ βάθος καί πλάτος οὐσιαστική καί ὀλοκληρωμένη, ἐκ μέρους μας, γνώση τῆς ὀρθῆς Ἀγιογραφικῆς Πίστεως καί τῆς Ἀγιοπατερικῆς ἐρμηνείας της, δηλ. ἡ κατήχηση -ἀνακατήχηση- Ποιμένων καί Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, καί, ἀκολουθῶς, ἡ στοιχειώδης τουλάχιστον, ἀν πλήρης, πληροφόρηση καί γνώση τῶν κυριότερων θέσεων, κακοδιδασκαλιῶν καί προσπλυτιστικῶν μεθοδεύσεων τῶν συγχρόνων αἱρετικῶν».

Τέλος, κατέγραψε τά ἐξῆς συμπεράσματα:

Ἄς δοῦμε τήν πρόκληση τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων, ὄχι μόνον ὡς ἀπειλή γιά τό Ὁρθόδοξο Ποίμνιο, ἀλλά καί ὡς εὐκαιρία γιά μία ὀρθότερη ποιμαντική. Ὁφείλουμε νά βροῦμε τά πνευματικά-ποιμαντικά ἀντισώματα, τά ἀντίδοτα, πού θά καταστήσουν τούς Ὁρθόδοξους Χριστιανούς, τό «ἐμπεπιστευμένον ἡμῖν ποιμνιον» (Πράξ. κ' 28), ἀπρωτους στά βέλη τῆς πλάνης καί τίς μεθοδεύσεις τοῦ «πατρός τοῦ ψεύδους», ἀνίκανες νά βλάψουν καί νά ἀπολέσουν ψυχές.

Στό πλαίσιο μιᾶς παγκοσμιοποιημένης Οἰκουμένης ἰσοπεδώνονται συγκρητιστικά τά πάντα, ἰδιαίτερος στόν θρησκευτικό τομέα, στόν ὁποῖο ἐπιδιώκεται νά πληγεῖ τό κύριο στοιχεῖο τῆς ταυτότητας ἑνός ἔθνους. Μέ ἰδιαίτερη σφοδρότητα βάλλεται ἡ Ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ μέ συντονισμένα πυρά ἀπό πολλές πλευρές.

Κάθε διαφοροποίηση ἀπό τήν πίστη καί τήν διδασκαλία τῆς ἱστορικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μας ἀποτελεῖ αἵρεση. Αὐτό, ὅμως, δέν μᾶς ἐπιτρέπει καμία μισαλλοδοξία ἢ φανατισμό ἀπέναντι στούς ἄλλους.

Καλούμαστε, ἰδιαίτερος εἰς οἱ ποιμένες, ἀφ' ἑνός μὲν νά μείνουμε ἐδραιωμένοι στήν πατροπαράδοτη Ὁρθόδοξη πίστη μας καί νά ἀντισταθοῦμε στόν ὀδοστρωτήρα τῆς χωρῆς Θεοῦ «Νέας Ἐποχῆς» καί ἀφ' ἑτέρου νά εἴμαστε «ἔτοιμοι πρός ἀπολογία παντί τῷ αἰτοῦντι ἡμᾶς λόγον περί τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος, μετά πραῦτος καί φόβου» (Α' Πέτρ. γ', 15).

Ἡ μελέτη τοῦ προβλήματος τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καί ἡ ἀντιμετώπισή του πρέπει νά ἐνταχθοῦν στό κέντρο τῆς σημερινῆς ποιμαντικῆς μέριμνας τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐπόμενος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Κολλᾶς**, Ὑπεύθυνος τοῦ Γραφείου ἐπί τῶν Αἱρέσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ὁ ὁποῖος μίλησε μέ θέμα «Τό ἀντιαιρετικό ἔργο στήν Τοπική μας Ἐκκλησία».

Ὁ π. Ἀθανάσιος παρουσίασε τόν κατάλογο τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καί παραθρησκευτικῶν κινήσεων πού δραστηριοποιοῦνται στήν ἐπαρχία μας καί τόνισε ὅτι «τό «Γραφεῖο ἐπί τῶν αἱρέσεων καί ἀντιαιρετικῆς δράσεως» τῆς Μητροπόλεως μας, μέ «ὄπλο» του τήν ἀλήθεια καί τήν ἀντικειμενική καί ὑπεύθυνη ἐνημέρωση, μέ πνεῦμα πραότητας καί ἠπιότητας, ὅπως συμβουλεύει ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος (Β' Τιμ. 2, 24), ἀντιμετώπισε ὄλες αὐτές τίς αἱρετικές καί παραθρησκευτικές κινήσεις μέ δημοσιεύματα στόν τοπικό τύπο, μέ ἐνημερωτικές ἐκπομπές ἀπό τό Ρ/Σ «Ὁρθόδοξη Μαρτυρία» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως...».

Καταλήγοντας, ὁ π. Ἀθανάσιος ἐπεσήμανε: «Ἡ διαπίστωση, σχετικά μέ τήν παρουσία τῶν αἱρετικῶν ὁμάδων καί κινήματων παραθρησκείας τῆς σύγχρονης θρησκείας τῆς «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ» στήν Ἱερά μας Μητρόπολη, εἶναι φανερή. Τό πρόβλημα πού ὑπάρχει γιά τόν ὀρθόδοξο λαό μας, γιά τούς πιστούς μας σέ κάθε Ἐνορία, κυρίως ἀπό τούς «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά», πού εἶναι ὁ φοβερότερος ἐχθρός τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι μεγάλο καί ἀνησυχητικό. Εἶναι ἀδήριτη ἀνάγκη πνευματικῆς θωράκισης τοῦ ὀρθόδοξου λαοῦ μας καί κυρίως τῶν νέων μας, πού, ἐν πολλοῖς, ἀγνοοῦν τήν οὐσία καί τό περιεχόμενο τῆς χριστιανικῆς πίστεως καί εἶναι ἔκθετοι σέ κάθε ἰδεολογία πού περιρρέει στήν κοινωνία καί στά Μ.Μ.Ε. Ἡ κατάσταση ἀπαιτεῖ ἀνύσταχτη ἐπαγρύπνηση, ἐγρήγορη καί δράση ἀπό ὄλους ἡμᾶς τούς φύλακες τῆς ἀμώμητης πίστεως τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας, «εὐκαίρως καί ἀκαίρως», ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος (Β' Τιμ. 42)».

2η ΣΥΝΑΞΗ (17/11/2015)

Ἡ ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῆς μαγείας

Στίς 17/11 πραγματοποιήθηκε ἡ 2η Γενική Ἱερατική Σύναξη, κατά τήν ὁποία ἐξετάσθηκε τό μεγάλο ζήτημα τῆς μαγείας καί τοῦ νεοσατανισμοῦ.

Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Ἀρχιμ. Ἐφραίμ Τριανταφυλλόπουλος**, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου & Σιατίστης, μέ θέμα «Μαγεία καί νεοσατανισμός».

Ὁ π. Ἐφραίμ ἐπεσήμανε ὅτι πολλοί ἄνθρωποι, δυστυχῶς καί Χριστιανοί, καταφεύγουν σέ μαγικές πρακτικές, ἐπιδιώκοντας πρόσκαιρες ἐπιτυχίες, ἔρωτες, ἐκδίκηση κ.ἄ. Κατέγραψε δέ πλῆθος μαγικῶν-εἰδωλολατρικῶν ἐκφράσεων τῆς ἐποχῆς μας καί πολλά εἶδη μάγων, ὅπως: ἐγγαστρίμυθοι, ἥπατοσκοποί, δεισιδαίμονες, πυροβάτες, βάσκανοι, ἐνορατικοί, φαρμακοί, οἰωνοσκοποί, ὄνειρομάντις, πνευματιστές ἢ νεκρο-

μάντις, μάντις, ἐκατόνταρχοι, νεφοδιῶκτες, γητευτές, φυλακτήριοι, λευκοί μάγοι, ἐπαιδιοί, ἀστρολόγοι, κλειδονες.

Παρατήρησε, ἐπίσης, ὅτι μαγικά-σατανιστικά στοιχεῖα ἀπαντῶνται σέ διάφορα θρησκευτά, ὅπως τό Ἰσλάμ, ὁ Ἰνδουισμός, ὁ Βουδισμός κ.ἄ. Καί κατέληξε ὡς ἑξῆς: «Ὅταν ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανός ζεῖ τήν πίστη του, συμμετέχει στά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, νηστεύει, προσεύχεται, ἐξομολογεῖται, κυρίως δέ ὅταν κοινωνεῖ, ὕστερα ἀπό τήν κατά δύναμιν προετοιμασία, καθίσταται ἀπρόσβλητος ἀπ' ὅλες τίς δαιμονικές ἐπιβουλές. Ἡ Θεία Λειτουργία, πρωτίστως, εἶναι ἡ καρδιά πού στέλνει τό ζωογόνο Σῶμα καί Αἷμα τοῦ Κυρίου σέ ὅλα τά μέλη. Ὅταν ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ φανερόνεται στή δική μας ζωή, νικά τόν θάνατο, τή σάρκα, τόν κόσμον καί τό διάβολο μέ ὅλα τά τάγματά του».

Ἐπόμενος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Ἀρχιμ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος**, ἀδελφός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλίου Πρεβέζης, μέ θέμα «Ἡ ἀντιμετώπιση τῆς μαγείας ἀπό τήν Ἐκκλησία».

Ἀναφερόμενος στήν ἀντιμετώπιση τῆς μαγείας, ἐπεσήμανε ὅτι «αὐτό τό ὄντως δύσκολο ποιμαντικό ἔργο, τό μπερδεύουν ἀκόμη περισσότερο κάποιες νοσηρές τάσεις, συχνά ἐμφανιζόμενες μεταξύ ποιμένων καί ποιμενομαίνων, ὅπως εἶναι: ἡ θαυματολαγνεία, ὁ ὄραματολαγνεία καί ἡ χαρισματολαγνεία. Αὐτοῦ τοῦ εἶδους οἱ λαγνεῖς ἐνισχύουν τήν μαγική ἀντίληψη γιά τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καί ὡς ἐκ τούτου ἀποτελοῦν ἀποβλητέα καρκινώματα...».

Ἰδιαίτερη ἔμφαση ἔδωσε ὁ ὁμιλητής στήν κακή καί ἐπικίνδυνη χρήση τῶν ἐξορκισμῶν, πού μπορεῖ νά καταστῆ καταστροφική καί παρατήρησε ὅτι «ὁ ἄνθρωπος πού νομίζει ἢ πού ὄντως τοῦ κάνανε μάγια, ἔχει βουλιάξει σέ ἀρκετές πλάνες, πού πρέπει -μέ σωστό ποιμαντικό τρόπο- νά τοῦ ἐπισημάνουμε καί νά τοῦ διορθώσουμε. Ἡ ἄγνοια, ἡ παραπληροφόρηση καί συσσωρευμένες προλήψεις τόν ἔχουν ἀποπροσανατολίσει ἀπό τήν ἀλήθεια γιά τόν Θεό καί γιά τήν Ἐκκλησία. Δέν εἶναι στήν οὐσία «ὀρθόδοξος», ἔστω κι ἂν κάθε χρόνο κάνει ἀρτοκλασία στή γιορτή του καί δύο φορές τό χρόνο κοινωνεῖ «γιά τό καλό» ἢ... ἄντε, νηστεύει καί τήν μισή Μ. Ἑβδομάδα! Εἶναι βαθιά «νυκτωμένος» καί κινδυνεύει -στήν καλύτερη περίπτωση- νά βαλτώσει σέ μιά ἄχρωμη καί ἄοσμη θρησκευτικότητα γεμάτη φόβους καί ψευδαισθήσεις...».

Ὁ ὁμιλητής ὀλοκλήρωσε ἀναφερόμενος στίς προϋποθέσεις τῆς σωστῆς χρήσης τῶν ἁγιαστικῶν μέσων τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν δαιμονικῶν ἐνεργειῶν, «πού εἶναι ἡ συνειδητή ἔνταξη στό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ ἐν γνησίᾳ ταπεινώσει ἀσκήσιον καί ἐργασία τῶν θείων ἐντολῶν. Χωρίς τήν ταπεινώσει τήν ὁποία διασφαλίζει ἡ ὑγιής ὑπακοή σέ πνευματικό ὁδηγό, ἀκόμα καί οἱ μεγαλύτερες ἀσκήσεις, ἀκόμα καί ἡ καθημερινή Θεία Μετάληψη, καταντοῦν μέσα αὐτοδικαίωσης, ἔπαρσης καί τελικά ἀπωλείας «εἰς κρίμα καί κατάκριμα!».

Μετά τό πέρας τῶν Συνάξεων ἀκολούθησε διεξοδικός διάλογος καί ἡ σύνοψη τῶν συμπερασμάτων ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ἰγνάτιο.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

του Μητροπολίτου μας κ. Ίγνατίου στην ιστοσελίδα www.presspublica.gr στον δημοσιογράφο Γιώργο Κιούση, με αφορμή την έκδοση του βιβλίου του «Πίσω από τα καθημερινά, λόγια καρδιάς με αφορμή την επικαιρότητα».

- Τί είναι τό «Πίσω από τά καθημερινά»; Τί περιλαμβάνει;

Πρόκειται γιά μία συλλογή άρθρων, πού ἔχουν δημοσιευτεῖ κυρίως στόν Τύπο κατά τά τελευταῖα χρόνια. Ταξινομήθηκαν κατά ἐνόπτες, ὥστε ὁ ἀναγνώστης νά τά παρακολουθεῖ καλύτερα. Κυρίως, ὅμως, πρόκειται γιά πλευρές τῆς καθημερινότητας, πού, ἂν καί γιά τούς πολλούς περνοῦν ἀπαρατήρητες, ἐμένα μέ προβλημάτισαν, μέ στενοχώρησαν, μέ γέμισαν ἐλπίδες, ἀκόμη καί μέ δίδαξαν. Σέ κάθε περίπτωση, πάντως, δέν θέλησα ἀπλῶς νά ἀναλύσω, ἀλλά νά μοιραστῶ μέ τούς ἀναγνώστες μου συναισθήματα. Γι' αὐτό καί ὁ ὑπότιτλος: «Λόγια καρδιάς μέ αφορμή τήν επικαιρότητα».

- Ἀπό τήν πολιτική επικαιρότητα συντηρεῖτε ἔστω καί ἀνέλπιδες ἐλπίδες;

Ὁ τελευταῖος πού θά χάσει τήν ἐλπίδα του θά εἶμαι ἐγώ. Δέν ἀρνοῦμαι, βέβαια, πῶς περίμενα περισσότερο θάρρος καί πιό ἄμεσα ἀντανακλαστικά ἀπό τόν πολιτικό κόσμο. Κυρίως, εἶχα περισσότερες προσδοκίες στό θέμα τῆς σύμπνοιας, τῆς ἐνότητας καί τῆς ὁμοψυχίας. Μερικές φορές ἡ κοινωνία φαίνεται νά εἶναι πιό μπροστά ἀπό τούς πολιτικούς μας. Ἔχω, ὅμως, πολλές ἐλπίδες πῶς, ὑπό τό βάρος τῶν καταστάσεων, θά ἀλλάξουν πρὸς τό καλύτερο νοοτροπίες δεκαετιῶν.

- Ταπεινή πολιτική ἡγεσία, σχῆμα ὀξύμωρο;

Δ.Ι.: Καθόλου! Οἱ δύσκολες καταστάσεις πού περνᾶμε καί κυρίως ἡ ταλαιπωρία ἐνός ὀλόκληρου λαοῦ, ἀργά ἢ γρήγορα θά ἐκτοπίσει τήν ἀλαζονεία, πού μοιραῖα χτυπᾶ πάντα τούς ἀνθρώπους τῆς ἐξουσίας καί θά δώσει τή θέση τῆς σπίν μετριοπάθεια καί κυρίως σπίν αὐτοκριτική. Καί ξέρετε, πάντα μετά τήν αὐτοκριτική, οἱ βεβαιοίτες δίνουν τή θέση τους σπίν συστολή καί τήν ταπεινότητα. Θά ἔλεγα, μάλιστα, πῶς ἡ πολιτική ἡγεσία χρωστᾶ στόν Ἑλληνικό λαό καί τήν αὐτοκριτική καί τήν ἐπίδειξη ταπεινότητας ἐκ μέρους τῆς. Στό κάτω κάτω, αὐτό εἶναι καί τό κόστος τῆς ἐξουσίας: Ἡ ἀνάληψη τῆς εὐθύνης. Στό σημεῖο αὐτό ξεχωρίζουν οἱ καιροσκόποι ἀπό τούς ἡγέτες.

- Μιά σημερινή εἰκόνα τῆς κοινωνίας μας πού σᾶς συγκλόνισε;

Μέ βαθιά συγκίνηση βλέπω ἀνθρώπους ὄλων τῶν ἡλικιῶν καί ὄλων τῶν τάξεων νά πλαισιώνουν ἐθελοντικές δράσεις μέσα σπίν Ἐκκλησία ἀλλά καί ἄλλοι. Ἐνῶ θά περίμενε κανεῖς ἡ ἀνέχεια καί ἡ δυσκολία τῆς ἐπιβίωσης νά κλείσει τούς ἀνθρώπους στό σπίν τους, σᾶς διαβεβαιώνω πῶς οἱ δράσεις προσφορᾶς καί ἀλληλεγγύης ἔχουν πολλαπλασιαστεῖ. Ἡ ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων δέν ξεχωρίζει ἐθνικότητες καί πεποιθήσεις. Καί εἶμαι εὐλικρινᾶ πανευτυχής, διότι, ἐν μέσῳ τέτοιων περιστάσεων, πού σέ ἄλλες ἱστορικές στιγμές σέ πολλές χώρες φούντωσαν κινήματα μισαλλοδοξίας καί ρατσισμοῦ, σπίν πατρίδα μας ἀναδύθηκε μία ἀρχοντιά, βγαλμένη ἀπό τίς καλύτερες σελίδες τῆς πολιτιστικῆς μας διαδρομῆς. Δέν ἐθελουφλῶ, βέβαια, μπροστά σέ τέτοιες τάσεις καί σήμερα. Εἶμαι βέβαιος, ὅμως, πῶς θά μείνουμε σταθεροί σέ ἀξίες, πού μᾶς κράτησαν τόσους αἰῶνες ὀρθοί καί ἀξιοπρεπεῖς.

- Ἡ θέση τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν τραγωδία τῶν μεταναστώδων;

Ὅπως γράφω σέ ἕνα ἄρθρο μου, ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει μόνον μία πανανθρώπινη τραγωδία: Τήν ἀπομάκρυνση ἀπό τόν Θεό. Καί κατά συνέπεια, μόνον μία λύση: Τήν ἐπιστροφή σ' Ἐκεῖνον, τήν πηγή τῆς ἀγάπης. Ἐκκλησία, τελικά, εἶναι ἡ ταύτιση τῆς ματιᾶς τοῦ ἀνθρώπου μέ τή ματιᾶ τοῦ Θεοῦ γιά τόν κόσμο. Καί μέ τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ, γνωρίζουμε, πλέον, πῶς μᾶς βλέπει ὁ Θεός: Μέ ἀγάπη ἀπέραντη καί ἀδιάκριτη. Ἡ Ἐκκλησία, λοιπόν, στά πρόσωπα τῶν θαλασσοδαρμένων εἰκόνων τοῦ Θεοῦ, βλέπει μόνον ταλαιπωρημένες εἰκόνες Θεοῦ. Καί ὅποιος ἐπιθυμεῖ νά κάνει τήν πίστη του πράξη, ρωτᾶει λίγα καί πράττει πολλά. Ἄν ὁ Ἕλληνας, ὡς πιστός, γεμίσει ἀγάπη, τότε καί ὡς πολίτης, θά προβληματιστεῖ καί θά διεκδικήσει γιά τούς ἀνθρώπους αὐτούς λύσεις δομικές, πολιτικές καί κοινωνικές. Τά ἀδιέξοδα, καί σπὶν χώρα τους ἀλλά καί σπὶν Εὐρώπη, δέν εἶναι μόνον πολιτικά. Εἶναι κυρίως πνευματικά καί ἠθικά. Λύσεις γι' αὐτά βρίσκονται πρῶτα σέ χώρους πνευματικότητας καί

«Κοινωνικός καί π

κατόπιν στίς μεγάλες αἰθουσες τῶν κέντρων ἀποφάσεων. Καί θέλω νά πῶ καί κάτι τελευταῖο: Ἡ Ἑλλάδα, μέ τή μέχρι τώρα συμπεριφορά τῆς ἀπέναντι στούς πρόσφυγες, ὑπερασπίζεται μέ τόν καλύτερο τρόπο ἰδεώδη πανευρωπαϊκά. Μακάρι νά τήν ἀκολουθήσουν καί οἱ ἄλλοι Εὐρωπαϊκοί λαοί. Πρὸς τό παρόν ἀναμένουμε.

- Ρατσισμός, ὁ ἀπόλυτος ἐθνικός κίνδυνος;

Βεβαίως, καί ὄχι μόνον ἐθνικός, ἀλλά καί πολιτιστικός, πνευματικός καί ἠθικός. Ὁ ρατσισμός κατεδαφίζει τόν βασικό κορμό τῆς Χριστιανικῆς Θεολογίας, τόν σεβασμό στό ἀνθρώπινο πρόσωπο, ἀνεξάρτητα ἀπό κάθε ἄλλο δευτερεύον χαρακτηριστικό του. Καί ἀκριβῶς ἐπειδή ὁ λαός μας στήριξε τήν πορεία του σπίν Ἐκκλησία καί στίς ἀξίες τῆς, ὁ ρατσισμός ἀποβαίνει καί ἐθνικός κίνδυνος. Ἡ ἀπλοϊκότητα, ἡ ἐπιφανειακότητα καί ἡ υἱοθέτηση τοῦ «ἄσπρο-μαῦρο» σπίν ἀνάλυση τῶν καταστάσεων πού ἐφαρμόζει ὁ ρατσισμός ἔχει βέβαια αἰτίες, καί μάλιστα σοβαρές. Καί ἐπιτρέψτε μου νά πῶ πῶς ἡ ἀπαξίωση τῆς Παιδείας, ἐπί δεκαετίες, συντελεῖ σέ τέτοια φαινόμενα. Δέν εἶναι, ὅμως, μόνον ἡ ἀπαξίωση τῆς σχολικῆς τάξης. Εἶναι καί ἡ ἀπαξίωση τῆς Ἐκκλησίας, πού μέ εὐθύνες «ἐνθεν κακεῖθεν» στέρπησε ἀπό τό λαό μας τά κριτήρια καί τό μέτρο, πράγματα ἀπαραίτητα σέ ἐποχές σάν τή δική μας. Ἐλπίζω ὁ κίνδυνος αὐτός νά ἀφυπνίσει ὄλων τῶν εἰδῶν τίς ἡγεσίες τοῦ τόπου μας, ὥστε ὄντως νά θεωρήσουν τόν ρατσισμό ὡς κοινωνικό καί πνευματικό καρκίνο.

- Ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό ἥρωες μέ φιλότιμο καί προσωπική εὐθύνη;

Θά ἀπαντοῦσα μονολεκτικά «ναί». Θά συμπλήρωνα, ὅμως, πῶς πρέπει νά σταματήσουμε νά περιμένουμε ἥρωες καί νά ἀρχίσουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι νά διαμορφωνόμαστε σέ ἥρωες. Ἡ ἀπάθεια καί ὁ ἐγκλεισμός σέ ἀτομικές καριέρες καί ἐπιδιώξεις, μᾶς μετέβαλαν, τελικά, σέ παθητικούς πολίτες, πεπεισμένους πῶς ἄλλοι ὀρίζουν τήν μοῖρα μας. Πρέπει νά ξαναβροῦμε τόν πρωταγωνιστικό μας ρόλο καί κυρίως νά πιστέψουμε σ' αὐτόν. Καί ἀπαραίτητη προϋπόθεση γι' αὐτό εἶναι ἡ συλλογικότητα καί ὁ ἀπεγκλωβισμός ἀπό τήν συχνά ἄκρως καταναλωτική συμπεριφορά μας. Τί εἶναι τό φιλότιμο; Εἶναι ἡ δυνατότητα νά βλέπεις τόν ἄλλον στά μάτια, χωρίς νά τόν ντρέπεις. Ἄν ὁ ἄλλος, ὁ ὅποιος ἄλλος, εἶναι γιά σένα ἀόρατος, ἀνύπαρκτος, ἀδιάφορος, χάνεις τό κριτήριο τῆς πράξης σου. Ἐπιτρέψτε μου νά σᾶς θυμίσω πῶς μέσα στούς ναούς μας, οἱ ἅγιοι μᾶς κοιτοῦν πάντα στά μάτια. Γιατί; Γιά νά μᾶς θυμίζουν ποιοί εἶμαστε, τί ἔχουμε, τί χάσαμε καί τί μᾶς πρέπει.

- Ἐλπίδα καί προοπτική στίς μέρες μας ἡ Ἐκκλησία;

Χωρίς ἀμφιβολία, ναί. Ὅχι, ὅμως, τόσο ὡς θεσμός, ὅσο ὡς τρόπος ζωῆς, ὡς κοιτίδα ἀξιών, ὡς ἐργαστήριο ἐλευθερίας, ὡς διαρκῆς ὑπενθύμιση τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου, ὡς δρόμος συνάντησης μέ τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Καί αὐτό νομίζω πῶς θά φαίνεται κάθε μέρα καί περισσότερο. Οἱ ἀνθρώπινες δομές χρεωκοποῦν μέ ταχύτητα. Αὐτό, βέβαια, δέν εἶναι καταστροφικό. Πάντα οἱ ἀνθρώπινες δομές ἀντικαθίστανται μέ ἄλλες. Αὐτό πού μπορεῖ νά γίνει καταστροφικό εἶναι ἡ ὀλοκληρωτική ἀπόθεση τῶν ἐλπίδων τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου πάνω στίς δομές αὐτές. Διότι, ὅταν ἔρθει ἡ ὥρα τῆς κατάρρευσης, δέν θά φαίνεται καμία διέξοδος. Ἀντίθετα, ἡ Ἐκκλησία, σέ ὅλη τή διάρκεια τῆς πορείας τῆς, ὑπενθυμίζει πῶς ὁ κόσμος αὐτός γεννᾶει ἀδικία καί φθορά. Πῶς εἶναι δυνατόν νά τόν ἀντιμετωπίσουμε μέ δικά του ὄπλα; Κατηγοροῦν τήν Ἐκκλησία γιά παθητικότητα. Εἶναι, ὅμως, ὁ μόνος χώρος πού δίνει σέ κάθε ἀγῶνα ἀληθινή προοπτική, διότι ἀντλεῖ δυνάμεις ἀπό μία πραγματικότητα, τόν ἴδιο τόν Θεό, πού δέν ὑπόκειται οὔτε σπὶν φθορά, οὔτε σπὶν διαφθορά.

- Ζωή, μιά διαπραγμάτευση μέ τήν ἐλευθερία;

Ἀκριβῶς! Μιά διαπραγμάτευση συνεχῆ καί συχνά ἐπώδυνη. Διότι, πέρα ἀπό τίς κοσμικές δομές τῆς ἐξουσίας, πού συχνά γεννοῦν τήν καταστολή, ἡ μεγαλύτερη σκλαβιά εἶναι ὁ παλιός ἐαυτός μας. Καί δέν μιλῶ θεολογικά γιά τόν προπρωτικό ἄνθρωπο. Μιλῶ γιά τόν καθημερι-

νευματικός καρκίνος ό ρατσιμός»

νό παλιό έαυτό μας, τόν έαυτό τών λαθών, τής άμέλειας, τής άδιαφορίας, τού ψεύδους, τής προδοσίας τού φίλου, τής άχαριστίας. Αυτός ό έαυτός είναι ό μεγαλύτερος δυνάστης μας. Πώς νά τόν αντιμετώπισεις, πώς νά τόν συγκωρήσεις, πώς νά τόν αλλάξεις; Ή κλήση τής Έκκλησίας γιά διαρκή μετάνοια είναι άκριβώς μιά κλήση έλευθερίας. Γιά φαταστείτε: Κάθε μέρα ένας καινούργιος έαυτός, καλύτερος από χθές, άπαλλαγμένος από τή μιζέρια και τήν ένοχή. Πέστε μου, ποιός άνθρωπος φορέας, ποιός κοινωνικός κώρος προσφέρει ευγενέστερο όραμα; Γι' αυτό και τό έρώτημά σας άποτελεί κατά κάποιον τρόπο και όρισμό τής Έκκλησίας: Ζωή, πού καθημερινά κερδίζει τήν έλευθερία.

- Τό σχολείο πού όνειρεύεστε;

Πολλά θά μπορούσα νά σάς αναφέρω: Όνειρεύομαι ένα σχολείο δημιουργίας, σχολείο πού γεννάει νέα πράγματα, αντί νά άναμασά τά παλιά. Σχολείο πού προσφέρει χαρά, αντί τού άγχους μις εξέτασης. Τό βασικό χαρακτηριστικό, όμως, τού σχολείου πού όνειρεύομαι είναι ή διαρκής καταξίωση τού προσώπου τού μαθητή. Θά σάς εξηγήσω τί έννοώ: Όνειρεύομαι ένα σχολείο, πού τό κάθε παιδί, μέρα μέ τή μέρα, θά άνακαλύπτει τήν άξία του και τά ταλέντα του. Γνωρίζετε πώς τήν Παιδεία τήν πόνεσα και τήν πονάω πολύ. Ζω διαρκώς μέ εκπαιδευτικούς. Γνωρίζω από πρώτο χέρι τή χαρά διδασκόντων και διδασκομένων, πού άνακαλύπτουν μέσα τους, μαζί, τό τί σημαίνει άνθρωπος, τό πόσα προσόντα έχει, πόσα όνειρα, πόσες δυνάμεις, πόσες προοπτικές. Ξάν ή Έκκλησία παλεύει γιά ένα Έλληνικό σχολείο μέ Όρθόδοξη Χριστιανική ταυτότητα, μέ εικόνες, μέ προσευχή, μέ λατρευτική ζωή, δέν είναι γιά νά εξασφαλίσει νέα μέλη. Είναι γιά νά μείνει ζωντανό στό σχολείο τό όραμα μις καλύτερης ζωής, άντάξιας τής ποιότητας τού ανθρώπου, άντάξιας αυτου πού όνομάζουμε «καί εικόνα». Σήμερα τούς ανθρώπους δέν τούς έχει γονατίσει τόσο ή άνεργία, όσο μιά βαθιά συναίσθηση άπαξίας και άχρηστίας. Ό καταναλωτισμός πού έτρεφε τό «εγώ» χρεωκόπησε. «Ποιά είναι, πλέον, ή άξία μου, χωρίς δυνατότητα νά ξοδεύω;», ρωτάει ό σύγχρονος άνθρωπος. Έ, λοιπόν, όνειρεύομαι ένα σχολείο πού έχει νά δώσει μιά πειστική και έλπιδοφόρα άπάντηση.

- Σέ ένα νέο παιδί, πού άναζητεί τό δρόμο του, τί θά λέγατε;

Θά τού έλεγα, πρίν μάθει τί θέλει, νά μάθει ποιο είναι. Ξάν μάλιστα, βρίσκεται στό πρόθυρα εξέτασεων ή και λίγο μετά, νά μή φοβηθεί νά άναζητήσει τό νόημα πίσω από τούς κόπους του και τίς έπιτυχίες του. Θά τού έλεγα νά παρατηρήσει γύρω του και νά δει πώς ή γνώση χωρίς ύπαρξιακή συνέπεια και πνευματικές άξίες, είναι καταστροφική και αυτοκαταστροφική. Θά τού έλεγα νά συνειδητοποιήσει πώς άποτελεί παιδί Θεου, από τόν Όποιον έχει δεχτεί άπειρες, μοναδικές δωρεές, και πώς δέν θά μείνει ποτέ άπροστάτευτο. Θά τού έλεγα νά μάθει νά διδάσκεται, όχι μόνον από βιβλία, αλλά και από τά λάθη του, διότι αυτά άνοίγουν νέους δρόμους πρós τήν αυτογνωσία και τό γκρέμισμα τού θεοποιημένου έαυτου του, πού τού διαμορφώνουν συστηματικά τό σχολείο και ή κοινωνία. Και τέλος, θά τού έλεγα, αν βγαίνει από ένα προστατευμένο περιβάλλον, όπως μιά οικογένεια πού τό αγαπάει, νά γίνει και λίγο καχύποπτο. Έκει έξω παλεύουν πολλοί νά κερδίσουν τήν ψυχή του γιά νά τήν πουλήσουν. Ξας ψάξει, χωρίς προκατάληψη, νά δει τί είδους άνθρωποι είναι έτοιμοι νά τού προσφέρουν, χωρίς νά περιμένουν τίποτε. Όταν τούς βρει, πιστεύω ότι θά διαπιστώσει πώς από τό λαιμό τους κρέμεται συνήθως ένας σταυρός.

- Στους «άρμόδιους» τού Ύπουργείου Παιδείας, πού θέλουν τήν κατάργηση τών Θρησκευτικών, τί άπαντάτε;

Έγώ θά τούς πρότεινα νά συνεργαστούμε όλοι γιά τήν κατάργηση τών έμμονών, τήν κατάργηση τών στερεοτύπων, τήν κατάργηση τών ιδεοληψιών. Θά τούς πρότεινα νά συζητήσουμε τί σημαίνει άληθινά ό όρος «δημοκρατία», ό όρος «προοδευτικός», ό όρος «άνθρωπισμός». Νομίζω πώς σε μιά τέτοια συζήτηση θά μās περίμεναν πολλές εκπλήξεις. Έγώ άπλως νά αναφέρω πώς άκόμη και μέ τίς στρεβλές και άκαθόριστες διατάξεις περί άπαλλαγής, ελάχιστες είναι οι περιπτώσεις παιδιών πού δέν

παρακολουθουν θρησκευτικά. Νά αναφέρω, επίσης, πώς γιά χίλια δύο μέτρα άδικίας, διάκρισης και φτωχοποίησης, όλη ή Έλλάδα εξανίσταται αλλά οι «άρμόδιοι» παραμένουν άδρανείς. Ή κατάργηση τών Θρησκευτικών, άλήθεια, σε ποιά λαϊκή άπαίτηση άνταποκρίνεται; Ποιο είναι τό κριτήριο τών «άρμοδιών» τού Ύπουργείου; Άλλά και επί τής ούσιας, ό περιήγμος άνθρωπισμός, ενισχύεται ή ύποβαθμίζεται μέ τό μάθημα; Δέν είναι σύμμαχος τά θρησκευτικά σε μιά προσπάθεια άπεγκλωβισμού τών νέων ανθρώπων από μοντέλα καταναλωτισμού και παθητικότητας, γιά τόν όποιον κόπτονται πολλοί; Γι' αυτό και ύποστηρίζω πώς τό μάθημα πρέπει νά άπευθύνεται πρós όλους τούς μαθητές. Όλοι έχουν δικαίωμα στόν προβληματισμό γύρω από θεμελιώδεις άξίες τού Δυτικού πολιτισμού, γύρω από έρωτήματα πού άπασχολουν κυρίως τούς νέους άνθρώπους, γύρω από τή δυνατότητα έναλλακτικών δρόμων ζωής πρós τήν πνευματική και ύπαρξιακή όλοκλήρωση. Και, μάλιστα, τάσσομαι ύπέρ ενός μαθήματος μέ Όρθόδοξη ταυτότητα και σαφή περιγραφή τής συμβολής τής Όρθόδοξης παράδοσης στην ιστορία, στό ήθος και στην έλπίδα αυτου τού λαου. Μιλώ άποσπασματικά, λόγω τού περιορισμένου χρόνου τής συζήτησής μας. Έπιγραμματικά, όμως, προτείνω νά ξαναβρούμε, ως κοινωνία, τούς δεσμούς μας, νά άναζητήσουμε τή σύγκλιση τών όνειρων μας γι' αυτον τόν τόπο και από κει και πέρα όλα θά λυθουν.

- Τί σάς κάνει νά χαμογελάτε;

Οι άπλές άνθρώπινες χαρές, πού τό άξιώμά μου δέν κατάφερε νά μου στερήσει. Ή παρέα μέ αξιόλογους άνθρώπους, ή έμπιστοσύνη πού μέ συνδέει μέ τούς συνεργάτες μου, ή έπαφή μου μέ άπλους άνθρώπους, πού κρύβουν μεγαλειό άπροσδόκητο. Χαίρομαι πολύ όταν βλέπω πώς δέν έχασα άκόμη τήν ικανότητα νά βάζω νέους στόχους. Χαίρομαι, όταν βλέπω τό πρώτο βήμα ύλοποίησής τους. Χαμογελώ και μέ τούς πειρασμούς, πού συχνά τόν τελευταίο καιρό χτυπούν τήν Έκκλησία, διότι προέρχονται από κάποιους, πού νομίζουν πώς μιά τσεκουριά άκόμη νά δώσουν και τό δέντρο θά πέσει. Δέν ξέρουν πώς, αν ύπάρχει άκόμη Έκκλησία, είναι εξαιτίας τής δύναμης πού πήρε από τή μάχη μέ τίς δυσκολίες και τίς επιθέσεις άνθρώπων ή και τού ίδιου τού Διαβόλου. Οι πειρασμοί έλκουν τή δύναμη τού Θεου. Έτσι θά γίνει και τώρα! Ξάν δέν χαθεί ή πίστη, οι δυσκολίες θά μās κάνουν δυνατότερους. Πράγματι, χαμογελώ, όταν αφήνω τό μυαλό και τήν καρδιά μου νά ταξιδεύουν πρós τό καλύτερο μέλλον.

ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΝΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Τελέστηκε στο Δημαρχείο Βόλου (18/11) Ἐπιμνημόσυνη Δέηση ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο γιά τά θύματα τῆς φρικτῆς τρομοκρατικῆς ἐπίθεσης στό Παρίσι. Ἀκολούθησε ἕνός λεπτοῦ σιγή γιά τά θύματα τοῦ τρομοκρατικοῦ χτυπήματος καί στή συνέχεια ἡ Φιλαρμονική τοῦ Δήμου Βόλου ἀπέδωσε τούς Ἐθνικούς Ὕμνους τῆς Γαλλίας καί τῆς Ἑλλάδας. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας προέβη σέ δήλωση, ἀναφέροντας: «Ὁ λαός τοῦ Βόλου, ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία, προσευχόμαστε ἀπόψε γιά τά θύματα τῶν ἀνάνδρων τρομοκρατικῶν ἐπιθέσεων τῆς 13ης Νοεμβρίου στό Παρίσι. Ἡ σκέψη μας στρέφεται στίς θρηνωδοῦσες οἰκονομίες τους, στό Γαλλικό ἔθνος, ἀλλά καί σέ κάθε λαό πού βίωσε καί βιώνει τήν βαρβαρότητα, τό τυφλό μίσος, τήν παραφροσύνη τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, πού σκοτώνει στό ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καταστρέφει μακραιώνους πολιτισμούς, ὀδηγεῖ ἐκατομμύρια ἀνθρώπων στόν ἐξανδραποδισμό καί στήν προσφυγιά. Καταγγέλλουμε τήν παραχάραξη καί προκλητική ἀλλοίωση τοῦ θρησκευτικοῦ γεγονότος ἀπό τούς ἀκράιους ἰσλαμιστές, πού προσβάλλουν τήν ἱστορική παράδοση καί τόν πολιτισμό τοῦ Ἰσλάμ καί ἐκθέτουν ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων Μουσουλμάνων, εἰρηνικῶν καί φιλήσυχων πολιτῶν τοῦ κόσμου. Καλοῦμε τούς ἡγέτες ἐκείνων τῶν λαῶν πού ἡ κουλτούρα καί ὁ πολιτισμός τους σπρίχθηκαν, ἐπί σειρά αἰῶνων, στό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, νά κάνουν καί ἐκείνοι τήν αὐτοκριτική τους. Ἡ ἀλλοίωση τοῦ αὐθεντικοῦ χριστιανικοῦ ἥθους πού υἱοθέτησαν, ἀποτελεῖ μιά ἀπό τίς κύριες αἰτίες αὐτῆς τῆς φανατισμένης ἀντίδρασης πρὸς τόν εὐρωπαϊκό πολιτισμό. Τούς καλοῦμε, ἐπίσης, νά μὴ παρασυρθοῦν ἀπό μιά μονομερῆ ἀντιπαράθεση στρατιωτικῆς ἰσχύος, ἀλλά νά ἀντιτάξουν παράλληλα καί ἕνα αὐθεντικό νόημα ζωῆς. Τούς καλοῦμε, τέλος, νά ἀνακαλύψουν τόν ἀληθινό Θεό τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καί τῆς συμφιλίωσης! Δηλώνουμε σέ ὅλους τούς τόνους καί πρὸς κάθε κατεύθυνση ὅτι δέ θά ἐπιτρέψουμε ὁ τρόμος νά ἐμφιλοχωρήσει στίς καρδιές μας. Ὡς ἔθνος γνωρίσαμε τήν βαρβαρότητα καί τήν νικῆσαμε. Εἴμαστε ἐλεύθεροι καί θά παραμείνουμε ἐλεύθεροι, ἀντιστεκόμενοι σέ κάθε μορφή βίας καί κηρύττοντας τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ: ἡ ἀγάπη θά κυριαρχήσει καί θά σώσει τόν κόσμο». Στήν Ἐπιμνημόσυνη Δέηση παρέστησαν ὁ ἐπ. Πρόξενος τῆς Γαλλίας στόν Βόλο κ. Ρολάνδος Φίσερ, ἡ Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ Συνδέσμου κ. Μαίρη Τσακνάκη - Βαβαλά, ὁ ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀμιάντου Συλλήψεως τῆς Θεοτόκου κ. Παῦλος Περάτζος, ἡ Πρόεδρος τῶν ἀποφοίτων τῆς Ἑλληνογαλλικῆς Σχολῆς κ. Ἄρτεμις Κουτσούκου, οἱ Ἀδελφές Αἰκατερίνη καί Blondene τῆς Μονῆς Ἀγίου Ἰωσήφ, ἡ Διευθύντρια τῆς Ἑλληνογαλλικῆς Σχολῆς Saint Joseph κ. Σοφία Τσαρδακά, σύσσωμη ἡ Δημοτική Ἀρχή Βόλου, δημοτικοὶ Σύμβουλοι καί δημότες τῆς πόλης.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΑΣ ΝΑΟΣ ΤΙΜΗΣΕ ΠΑΛΑΙΑ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΟΥ

Ξεχωριστή στιγμή τῆς φεινῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Βόλου ἦταν ἡ ἐκδήλωση τιμῆς καί μνήμης (6/12) τοῦ ἀειμνήστου Κυριακοῦ Ἀργυροπούλου, ὁ ὁποῖος, γιά περισσότερα ἀπό 50 χρόνια, κόσμησε τό ἀριστερό ἀναλόγιο τοῦ Ἀγίου Νικολάου. Στήν ἐκδήλωση ἔψαλαν: Α. Ἡ χορωδία τοῦ Συνδέσμου Ἱεροσαλτιῶν Βόλου «Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης», ὑπὸ τῆ δ/νση τῶν κ.κ. Μιχαὴλ Μελέτη καί Εὐσταθίου Γραμμένου, Πρωτοψάλτου καί Λαμπαδαρίου τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ ἀντιστοίχως, καί Β. ἡ χορωδία «Φιλοαθωνίται» Θεσσαλονίκης, ὑπὸ τῆ δ/νση τοῦ κ. Ὁρέστη

Γρηγορίου, Λαμπαδαρίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ Θεοῦ/νίκης. Στό πρόσωπο καί τό ἱεροσαλτικό ἔργο τοῦ ἀειμνήστου Κυριακοῦ Ἀργυροπούλου ἀναφέρθηκε ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ναοῦ Πρωτ. Χαρίλαος Παπαγεωργίου, ἐνῶ ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος ἀπέδωσε τό σχετικό Τιμητικό Δίπλωμα στόν υἱό του κ. Κων/νο Ἀργυροπούλου. Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐξῆρε τό ἥθος, τό μεράκι καί τήν συνέπεια τοῦ Κυριακοῦ Ἀργυροπούλου στή διατήρηση τῆς ἀκραίφου Ἱεροσαλτικῆς παράδοσης, ἐνῶ ἐπεσήμανε τήν ἀνεκτίμητη προσφορά του στήν παραγωγή νέων Ἱεροσαλτιῶν, πού συνεχίζουν καί ἐμπλουτίζουν αὐτή τήν παράδοση στίς μέρες μας. Στίς 7/12 πραγματοποιήθηκε φιλανθρωπική συναυλία γιά τήν οἰκονομική ἐνίσχυση τοῦ Κέντρου Σίτισης «Δός Ἡμῖν Σήμερον» παρουσία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, τοῦ Παν. Μη-

τροπολίτου Καρπασίας κ. Χριστοφόρου, τῶν Στελεχῶν τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ καί πλήθους φιλόμουσων συμπολιτῶν μας. Στή συναυλία ἐμφανίστηκαν οἱ ἐκλεκτές Δημοτικές Χορωδίες Ἀγριάς καί Νέας Ἀγχιάλου, ὑπὸ τῆ δ/νση τῶν κ.κ. Βλάση Μαστρογιάννη καί Γιώργου Διαμαντοπούλου ἀντίστοιχα. Ξεχωριστή στιγμή στήν ἐκδήλωση ἦταν ἡ ἀπόδοση τῆς ὀφειλόμενης τιμῆς σέ τέσσερα ἐκλεκτά στελέχη τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Βόλου, πού ἐργάστηκαν ἀόκνως καί θυσιαστικῶς, ἐπί σειρά ἐτῶν, ὡς Ἐκκλ/κοὶ Σύμβουλοι καί μέλη τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ «ΔΟΣ ΗΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ». Πρόκειται γιά τούς κ.κ. Ἀρχοντῆ Παντελόπουλο, συνταξιούχο Δάσκαλο, Ἀπόστολο Κωστούλα, ἀπόστρατο τῆς Ἀεροπορίας, Εἰρήνη Σγαρδώνη καί Μαρία Κυριακοπούλου. Γιά τούς τιμηθέντες μίλησε ὁ Προϊστάμενος τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ Πρωτ. Χαρίλαος Παπαγεωργίου, ἐνῶ ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος ἀπένευσε τιμητικὴ πλάκετα καί ἐπεσήμανε τό ἥθος, τήν εὐλάβεια, τήν ταπεινότητα καί τήν ποιότητα τοῦ ἔργου τους, ἐνῶ ἐξῆρε τῆ συμβολή τοῦ παλαιότερου στελέχους τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Πρωτ. Βασιλείου Ἀκριβοπούλου, ὁ ὁποῖος ἀνέδειξε τά πρόσωπα πού τιμήθηκαν καί πολλά ἄλλα, μέ τά ὁποῖα προικοδόμησε τούς διαδόχους του. Οἱ ἴδιοι οἱ τιμηθέντες, μέ ἰδιαίτερη σεμνότητα καί συστολή, εὐχαρίστησαν γιά τήν ἐξαιρετικὴ τιμὴ καί ἀπέδωσαν τούς καρπούς τοῦ ἔργου τους στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Προστάτου μας Ἀγίου Νικολάου, ὁ ὁποῖος εἶναι πάντοτε ὁ ἐμπνευστής καί συμπαράστατός τους.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΤΟΥ «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ» ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ ΚΑΙ ΣΤΗ ΛΕΣΒΟ

«Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», συνεχίζοντας την είκοσαετή δραστηριότητά του και στους χώρους κράτησης, απέστειλε ανθρωπιστική βοήθεια στην ανδρική και την γυναικεία φυλακή Κορυδαλλού, στις οποίες κρατούνται 1800 περίπου συνάνθρωποί μας. Οί αρμόδιες κοινωνικές υπηρεσίες δέχτηκαν με

χαρά και ευγνωμοσύνη τα δώρα της Τοπικής μας Εκκλησίας και κάλυψαν κάποιες ουσιαστικές ανάγκες των εγκλειστών σε είδη ένδυσης και υπόδησης. Βεβαίως, ο Σταθμός Πρώτων Κοινωνικών Βοηθειών της Ήρας Μητροπό-

λεως Δημητριάδος «ΔΙΑΚΟΝΙΑ», εντός των 43 μεγάλων χαρτοκιβωτίων που παρέδωσε, είχε συσκευάσει και άλλα αναγκαία είδη, όπως κλινοσκεπάσματα, πετσέτες, σεντόνια, μαξιλαροθήκες κ.ά. Παράλληλα, «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ» και ο Σταθμός Πρώτων Κοινωνικών Βοηθειών της Ή.Μ. Δημητριάδος «ΔΙΑΚΟΝΙΑ» απέστειλαν (21/11) ανθρωπιστική βοήθεια στη Λέσβο, για να ενισχύσουν την κοινωνική υπηρεσία της Ή. Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Έρεσου και Πλωμαρίου, που περιθάλπει εκατοντάδες πρόσφυγες που καταφθάνουν στο νησί.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Τριάντα νέοι, ως προς τον χρόνο χειροτονίας, Κληρικοί της Ήρας Μητροπόλεως παρακολουθούν ενεργά το Σεμινάριο Τελετουργικής, το οποίο λειτουργεί, σε συστηματική, εβδομαδιαία βάση, κατά την φετινή Ήραποστολική χρονιά, στον Ήερο Ναό Ἀγίων Ἀναργύρων Βόλου. Ἡ πρωτοβουλία αὐτῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας ἐντάσσεται στό πρόγραμμα διαρκoῦς ἐπιμόρφωσης τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί συνεχίζει μιά μακρά παράδοση λειτουργικῆς καί τελετουργικῆς ἐμπειρίας τῶν Κληρικῶν μας, μέ σκοπό τήν ἐκπαίδευσή τους στίς λεπτομέρειες τῆς Λειτουργικῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας μας, πού ἀποτελεῖ τό ἐπίκεντρο τῆς ὅλης διακονίας τους. Τόν Ἀγιασμό ἐνάρξεως τοῦ Σεμιναρίου τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος (2/11), ὁ ὁποῖος ἀνέλυσε διεξοδικῶς τήν λογική καί τήν στοχοθεσία τοῦ ἐν λόγῳ ἐγχειρήματος, ἐπισημαίνοντας τήν σημασία ἀπό-

κτησης λειτουργικοῦ ἤθους ἀπό τοὺς Κληρικούς μας. Κάλεσε τοὺς ἐκπαιδευόμενους Κληρικούς νά ἀγαπήσουν τήν Λατρευτική ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας, νά τήν ὑπηρετοῦν μέ ζήλο καί συνέπεια, εἰσάγοντας καί τό ποιμνιό τους στό ἐνδότερά της, καθώς αὐτή ἀποτελεῖ τήν πεμπτοσύνη τῆς Ὁρθόδοξης πνευματικῆς ζωῆς. Στό Σεμινάριο θά διδάξουν ἐμπειροί Κληρικοί καί τά μαθήματα θά ἀφοροῦν τίς Ἱερές Ἀκολουθίες ὅλου τοῦ ἑορτολογικοῦ κύκλου, καθώς καί τήν τελετουργία τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων.

ΘΕΜΕΛΙΩΘΗΚΕ ΝΑΪΔΡΙΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΡΤΕΜΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Ναΐδριο εἰς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, Προστάτου τῆς ΕΛ.ΑΣ., θεμελιώθηκε (10/11) ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο στόν προαύλιο χώρο τοῦ νέου Ἀστυνομικοῦ Μεγάρου τῆς Μαγνησίας. Στόν Ἀγιασμό τῆς θεμελιώσεως παρέστησαν ὁ Ἀστυνομικός Δ/ντῆς Μαγνησίας κ. Ἰωάννης Τόλιας, Ἀξιωματικοί, Ὑπαξιωματικοί, ἄνδρες καί γυναῖκες τῆς ὑπηρεσίας, καθώς καί ὁ εὐεργέτης τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσης Μαγνησίας κ. Χαράλαμπος

Τσιμᾶς. Μετά τήν ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος ἐπαίνεσε τόν Δ/ντή καί τό προσωπικό γιά τήν θεοφιλή πρωτοβουλία τῆς ἀνεγερσης τοῦ Ναΐδριου πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου, γεγονός πού καταδεικνύει τήν εὐλάβεια καί

τήν πίστη τους. Ἀπό τήν μεριά του, ὁ Ἀστυνομικός Δ/ντῆς κ. Τόλιας τόνισε τήν ἀγάπη καί τήν εὐγνωμοσύνη τῶν Ἀστυνομικῶν στό πρόσωπο τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου, ἐνῶ βεβαίωσε ὅτι ὁ μικρὸς Ναός του θά εἶναι τόπος προσευχῆς καί ἀνανέωσης δυνάμεων γιά ὅλους, προκειμένου ν' ἀντεπεξέρχονται μέ ἐπιτυχία στό ὑψηλό καθῆκον πού τοὺς ἀνέθεσε ἡ Πολιτεία καί ἡ Κοινωνία.

ΙΕΡΟ ΛΕΙΨΑΝΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΣΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΑΣ ΝΑΟ

Μεγίστη εὐλογία γιά τήν Τοπική μας Ἐκκλησία ἀποτελέσκει ἡ μετακομιδὴ τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαράλαμπος στήν πόλη μας (27/11), πού ἐντάχθηκε στό πρόγραμμα τοῦ Δωδεκαμημέρου τῆς ἑορτῆς τοῦ Πολιοῦχου μας Ἁγίου Νικολάου. Τό Ἱερό Λειψάνο, πού φυλάσσεται στήν Ἱερά Μονή Παναγίας Πορταΐτισης Κουρνοφωλιάς Ἐβρου (Μετόχι

τῆς Ἱεράς Μονῆς Ἰβήρων), κόμισε στόν Βόλο ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱεράς Μονῆς Ἰβήρων τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἀρχιμ. Ναθαναήλ καί ὑποδέχτηκε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος,

ἐπικεφαλῆς τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου. Μετά τήν Δέηση, τελέστηκε ὁ Μέγας Ἑσπερινός, στό τέλος τοῦ ὁποῖου τόν Ἡγούμενο τῆς Ἱεράς Μονῆς Ἰβήρων προσφώνησε ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ναοῦ Πρωτ. Χαρίλαος Παπαγεωργίου. Ἀκολούθως, ὁ Ἀρχιμ. κ. Ναθαναήλ τόνισε ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου εἶναι «φῶς καί χαρά καί ἀγαλλίαση, πού μᾶς γεμίζει οὐράνια χαρά καί εὐφροσύνη». Ἀπό τή μεριά του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε «γιά τήν εὐλογία τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος στήν πόλη μας, ὁ ὁποῖος μᾶς γεμίζει χαρά καί αἰσιοδοξία... Εἶναι ἡ ἐποχή πού πολλοί στεροῦν τή χαρά ἀπό τοὺς ἀνθρώπους, μιά χαρά πού ὁ κόσμος πίστεψε ὅτι θά προέλθει μόνο ἀπό τά ἐπίγεια ἀγαθά καί τά πράγματα. Νά, ὅμως, πού οἱ συνθήκες διαφεύδουν αὐτή τήν ἀναζήτηση καί σήμερα οἱ ἀνθρώποι ἀναζητοῦν τήν ἀληθινή χαρά, πού μόνο ὁ Χριστός φέρνει στίς ψυχές μας, μέ τίς πρεσβείες τῶν Ἁγίων, πού εἶναι τά πρότυπά μας...».

ΛΑΜΠΡΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΣΤΗ ΜΟΝΗ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ

Με λαμπρότητα και ιεροπρέπεια εορτάστηκε η Σύναξη των Παμμεγίστων Ταξιαρχών στην ομώνυμη Ἱερά Μονή του Πηλίου, όπου στον πανηγυρικό Ἑσπερινό χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σεβαστείας κ. Δημήτριος, συγχωροστατούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Βεροίας, Ναούσης & Καμπανίας κ. Παντελεήμονος καὶ Κίτρους καὶ Κατερίνης κ. Γεωργίου, παρουσία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Ἀρχιμ. Βαρθολομαίου Σαμαρά. Στὴν πανήγυρη συμμετεῖχαν πλῆθος Κληρικῶν, ἀντιπροσωπεύει Ἱερῶν Μονῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἐνῶ παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Λιμενικῶν Ἀρχῶν καὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης. Ἰδιαίτερα σημαντικὴ ἦταν ἡ προσέλευση πλῆθους προσκυνητῶν πού κατέκλυσαν τοὺς χώρους τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς Ἀκολουθίας ἡ καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Νικοδήμη ὑποδέχθηκε ἐπισήμως καὶ προσφώνησε τοὺς Σεβ. Ἀρχιερεῖς, ἐκφράζοντας τὴ μεγάλη χαρὰ ὄλων γιὰ τὴν παρουσία τους στὴν Πανήγυρη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἀμέσως μετὰ τὸ λόγο ἔλαβε ὁ Σεβ. κ. Δημήτριος, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴ σειρά του, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὴν ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς γιὰ τὴν ὑποδοχή, κήρυξε τὸ Θεῖο Λόγο. Ἀνήμερα τῆς εορτῆς τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τοῦ Ἀρχιμ. Νικάνορος, Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος Σαρμού, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος, ὁ ὁποῖος καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

ΒΙΒΛΙΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟ»

Μία ἀκόμη ἐπετειακὴ ἐκδήλωση γιὰ τὴν εἰκοσάχρονη λειτουργία τοῦ «Ἐσταυρωμένου» ἀπόλαυσαν οἱ συνεργάτες καὶ φίλοι τοῦ Συλλόγου στοῦ Πν. Κέντρο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος (14/11). Ἀφορμὴ τῆς σύναξης ἡ παρουσίαση τοῦ βιβλίου τοῦ 33ου Δημοτικοῦ Σχολείου Βόλου «Ἡ Ἀνατολή τῆς Ζωῆς στὴς γειτονιές τοῦ Κόσμου», γιὰ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τοῦ γάμου, τῆς ὀνοματοδοσίας καὶ τῆς βάφτισης ἀπὸ

τὴς μακρινές πατρίδες τῶν κρατουμένων μαθητῶν. Τὸ περιεχόμενο τοῦ ἔργου στηρίχθηκε στὴς συνεντεύξεις τῶν παιδιῶν καὶ ἀναπλάστηκε μετὰ τὴ φροντίδα καὶ τὴν ὀλοθερμὴ στήριξη τῶν ἐξαιρετικῶν εκπαιδευτικῶν τους. Οἱ κ.κ. Ἀθανάσιος Καραγιάννης καὶ Κωνσταντῖνος Καραδήμας, Δ/ντὴς καὶ Δάσκαλος τοῦ 33ου Δημ. Σχολείου Βόλου ἀντίστοιχα, ἀναφέρθηκαν στοῦ κοινωνικοῦ προφίλ τῶν μαθητῶν καὶ τὰ ὄφελιμα πού προέκυψαν κατὰ τὴ συγγραφή τοῦ βιβλίου. Ἰδιαίτερη συγκίνηση πρόσφερε μετὰ τὸν λόγο του ὁ κ. Ἰωάννης Νικολόπουλος, πού μέσα ἀπὸ τὰ προσωπικά του βιώματα τόνισε τὴ μεγάλη ἀξία τῆς μετάνοιας καὶ τῆς πίστεως στὴν ἀνακαίτηση τῶν δυσκολιῶν τῆς ζωῆς.

Η ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ 2021

Τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Βόλου γιὰ τὸν τίτλο τῆς Πολιτιστικῆς Πρωτεύουσας τῆς Εὐρώπης τὸ ἔτος 2021 στηρίζει ἡ Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος ἔθεσε στὴν διάθεση τῆς Ἐπιτροπῆς διεκδίκησης τοὺς δύο φορεῖς πολιτισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως «Μαγνητῶν Κιβωτός, γιὰ τὴν διάσωση τοῦ πολιτιστικοῦ ἀποθέματος» καὶ τὴν «Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου». Δῆλωσε, μάλιστα, ὅτι ἡ διεκδίκηση τῆς Πολιτιστικῆς Πρωτεύουσας συνάδει μετὰ τὴς ἐπιδιώξεις αὐτῶν τῶν δύο φορέων μας, πού εἶναι: α) νὰ ἀναδειχθεῖ τὸ πολιτιστικὸ ἀπόθεμα τῆς περιοχῆς μας καὶ β) νὰ γίνει ὁ Βόλος τόπος συνάντησης καὶ διαλόγου. Καὶ τὰ δύο ὑπηρετήθηκαν καὶ ὑπηρετοῦνται ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος καὶ εἶναι φανερό ὅτι συνάδουν καὶ μετὰ τὴς προοπτικῆς τοῦ θεσμοῦ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Πρωτευουσῶν.

ΝΕΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΣΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΜΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Μεγαλοπρεπῶς καὶ ιεροπρεπῶς εορτάστηκε στὸν Βόλο ἡ μεγάλη εορτὴ τῶν Εἰσοδιῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, μετὰ ἐπίκεντρο τὸν Ἱερό Ναὸ Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ, ὅπου τῆς Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, τὸν ὁποῖο πλαισίωσε πλῆθος Κληρικῶν, ἐνῶ παρέστη καὶ μέγα πλῆθος πιστῶν. Ἀφορμὴ ἦταν ἡ εἰς Διάκονον Χειροτονία τοῦ Μοναχοῦ Ἰωὴλ (κατὰ κόσμον Παναγιώτου) Ποδαρόπουλου, Πτυχιούχου τῆς Νοσηλευτικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος πρὸ ἡμερῶν (13/11) εἰσῆλθε στὴν Μοναστικὴ ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Ἄνω Ξενιάς.

Στὴν ὁμιλία του πρὸς τὸν νέο Διάκονο ὁ Σεβασμιώτατος παραλλήλισε τὴν εἰσοδὸ τοῦ εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων, στὴν ἱερωσύνη, μετὰ τὴν Εἴσοδο τῆς Παναγίας μας στὸν Ναὸ, «ἕνα γεγονός προετοιμασμένο στοὺς αἰῶνες, μετὰ χειραγωγούς τοὺς Ἁγίους γονεῖς τῆς Ἰωακείμ καὶ Ἄννα... ἕνα γεγονός πού ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴ τῆς σωτηρίας μας...». Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξήρξε τὸν ρόλο τῶν καλῶν γονέων του, ὡς σύγχρονων Ἰωακείμ καὶ Ἄννα πού ὀδήγησαν τὸ παιδί τους, ἀπὸ μικρὸ στοῦ δρόμο τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἐμπιστεύθηκαν στὰ χέρια τῆς Ἐκκλησίας. «Ἡ εἰσοδὸς σου στὴν ἱερωσύνη», ἐπέσημανε ὁ κ. Ἰγνατίος, «σηματοδοτεῖ τὴν ἔναρξη τῆς διακονίας σου, πού θὰ ἀποσκοπεῖ πάντοτε στὴν σωτηρία τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ στὴν δική σου σωτηρία... Στὴν ἐποχὴ τῆς διάσπασης, τοῦ διχασμοῦ, τοῦ φανατισμοῦ, τῆς τρομοκρατίας, πού σκοτώνει καὶ τρομοκρατεῖ ψυχές, ζοῦμε ἕνα γεγονός εἰρήνης, ἀγάπης, προσφοράς, θυσίας, ἀνιδιοτέλειας, ἀπόλυτης ἐμπιστοσύνης στοῦ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Δέν ὑπάρχει πῶς ἐλεύθερη κίνηση γιὰ ἕναν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸ νὰ ἐμπιστευθεῖ τὴ ζωὴ του στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ... πρόκειται γιὰ ἀνεκτίμητο ἀξία δῶρο τοῦ Θεοῦ, γιατί ἔτσι ἡ ψυχὴ ἐλευθερώνεται ἀπὸ δεσμὰ θανάτου καὶ προγεύεται τὴν Ἀνάσταση καὶ τὴν αἰωνιότητα...». Ὁ π. Ἰωὴλ θὰ διακονεῖ πλησίον τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἔτος 34ο • Ἀρ. Φύλλου 415-416 • Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2015

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνατίος
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οικονόμου
Φιλολογικὴ ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενάκης
Ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενάκης
Ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενάκης
Ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενάκης
Κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου
Μηχανογράφηση: Βασιλικὴ Ἀντωνιάκη
Ἐκτύπωση & Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ
Ἰδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

Με λαμπρότητα και ιεροπρέπεια εορτάστηκε η εορτή του Ἁγίου Νεκταρίου στόν ὁμώνυμο Ἱερό Ναό τῆς Ν. Ἰωνίας, ὅπου στόν πανηγυρικό Ἑσπερινό χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σεβαστείας κ. Δημήτριος, συγχοροστατούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, παρουσία τοῦ Ἀρχιεπισκοπάρχου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου

Ἀρχιμ. Βαρθολομαίου Σαμαρά. Στήν πανήγυρη συμμετείχαν πλῆθος Κληρικῶν, ἐνῶ παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καί τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης. Τό Θεῖο Λόγο κήρυξε, Σεβ. κ. Δημήτριος, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίο γιά τήν πρόσκληση, ἀναφέρθηκε στήν προσωπικότητα τοῦ τιμώμενου Ἁγίου Νεκταρίου. Ἀνήμερα

τῆς εορτῆς τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνος, τόν ὁποῖο πλαισίωσαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Σεβαστείας κ. Δημήτριος καί Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΚΛΗΡΙΚΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΓΚΑΝΤΑ

Τό Σάββατο 28/11 τελέστηκε ἡ εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ Διακόνου π. Ἰωσήφ Ojiambo ἀπό τήν Οὐγκάντα, ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίο, στήν Ἱερά Μονή Παναγίας

Χρυσοπηγῆς στό Πολυδένδρι Ἀττικῆς, κατόπιν εὐλογίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καμπάλλας & πάσης Οὐγκάντας κ. Ἰωνᾶ.

Στόν χειροτονητήριο λόγο του ὁ π. Ἰωσήφ ἀναφέρθηκε στό χωράφι τῆς ἀφρικανικῆς γῆς πού περιμένει ἀνυπόμονα τό μήνυμα τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Σεβασμιώτατος μίλησε γιά τήν ἀνάγκη νέων κληρικῶν, πού μέ πνεῦμα διακονίας καί θυσίας θά μεταλαμπαδεύσουν τό μήνυμα τοῦ Χριστοῦ στά ἔθνη. Στήν χειροτονία τοῦ π. Ἰωσήφ παρευρέθησαν πολλοί ἀδελφοί μας ἀπό τήν Οὐγκάντα ἀλλά καί πολλοί πιστοί πού ἦρθαν νά συμπροσευχηθοῦν

γιά τήν εὐλογημένη πορεία τῆς ἱερωσύνης του. Ὁ π. Ἰωσήφ εἶναι ἔγγαμος, ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καί θά διακονήσει στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Οὐγκάντας.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Δύο νέες ἐκδόσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος παρουσιάστηκαν (15/11) στό ξενοδοχεῖο Κάραβελ τῶν Ἀθηνῶν, στό πλαίσιο τῆς 4ης Ἑκθεσης Χριστιανικοῦ Βιβλίου. Πρόκειται γιά τόν Ε΄ Τόμο τῶν «ΕΡΓΩΝ» τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος Χριστοδούλου, τοῦ ἀπό Δημητριάδος, μέ τίτλο «Ἀρθρογραφία Β΄» (Ἐν Πλῶ - Ἀκρίτας) καί τό νέο βιβλίο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, μέ τίτλο «Πίσω ἀπό τά καθημερινά» (Ἀρχονταρίκι). Στήν ἐκδήλωση παρέστησαν

οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, Βρεσθένης κ. Θεόκλητος, Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ, Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, Νέας Σμύρνης κ. Συμεών, Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός, ἐνῶ τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἱερόνυμο ἐκπροσώπησε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Ἀρχιμ. Συμεών Βολιώτης. Παρέστησαν, ἐπίσης, πολλοί κληρικοί, πνευματικά τέκνα

καί παλαιοί συνεργάτες τῶν δύο Ἱεραρχῶν, Πανεπιστημιακοί καθηγητές καί πλῆθος φίλων τοῦ καλοῦ βιβλίου. Τόν Ε΄ Τόμο τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου, πού περιλαμβάνει ἄρθρα του στόν Ἐκκλ/κό καί κοσμικό Τύπο τῆς περιόδου 1965-2008 παρουσίασαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ καί ὁ δημοσιογράφος καί συγγραφέας κ. Γεώργιος Παπαθανασόπουλος, ἐνῶ τήν παρουσίαση συντόνισε ὁ ἐρευνητής καί ἐπιμελητής τῶν Ἔργων τοῦ αἰοδίμου Πρωθυεράρχου Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Ἀκολούθησε ἡ παρουσίαση τοῦ νέου

βιβλίου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, μέ τίτλο «ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ» πού περιλαμβάνει κείμενά του, πού δημοσιεύθηκαν στόν Τύπο τήν τελευταία πενταετία. Τό βιβλίο παρουσίασαν ὁ Διδάκτωρ Φιλοσοφίας καί συγγραφέας κ. Δημήτρης Μπαλτᾶς, ὁ κ. Ἡλίας Λιαμῆς, Δρ Θεολογίας, Μουσικολόγος, καί ὁ Πρωτ. Ἀδαμάντιος Αὐγουστίδης, Ἀν. Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Ψυχίατρος καί Διευθυντής τοῦ Ἰδρύματος Πνευματικῆς Ἐπιμορφώσεως τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Τήν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τοὺς διοργανωτές τῶν δύο παρουσιάσεων, τοὺς ἐκδότες, καθώς καί τοὺς ἐκλεκτοὺς ὁμιλητές, ἐνῶ ἐξῆρε τήν συμβολή τοῦ ἐπιμελητοῦ καί ἐρευνητοῦ τῶν Ἔργων τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου, Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιου Οἰκονόμου στήν ἔκδοση τῶν πέντε, γιά τήν ὥρα, Τόμων του. Ὡς πρός τό βιβλίο του, εὐχήθηκε νά γίνει ἀφορμή γόνιμου διαλόγου καί μιᾶς πορείας μέ προοπτική ὑπέρβασης τῶν συνηθῶν πού ἔχουν διαμορφωθεῖ, μετά τήν ἀπαξίωση τῶν Χριστιανικῶν παραδόσεων καί ἀρχῶν.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
Ι.Μ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

«Λύχνος»

Βιβλία, Εἰκόνες, Εἶδη εὐλαβείας,
Δῶρα, Βιβλία θείας Λατρείας,
Ἐκκλησιαστικά σκεύη

Γιά τήν περίοδο τῶν εορτῶν
ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
στό βιβλία μας!

Κ. Καρτάλη 160, 382 21 Βόλος, Τηλ. 24210 32916

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ!

Έκατοντάδες γονείς, μέλη τῶν Ἐνοριακῶν Σχολῶν Γονέων, μέ τά παιδιά τους, πλημύρισαν τίς αἴθουσες τοῦ Συνεδριακοῦ Κέντρου Θεσσαλίας τήν Κυριακή 15/11, σέ ἀνοικτή ἐκδήλωση πού διοργάνωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος. Ἡ ἐκδήλωση ἦταν ἐνταγμένη στά πλαίσια τῆς ποιμαντικῆς μέριμνας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιά τόν θεσμό τῆς οἰκογένειας. Κεντρικός ὁμιλητής ἦταν ὁ Ἄρχιμ. Βαρνάβας Γιάγκου, Ὑπεύθυνος τοῦ Γραφείου Νεότητας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Ἡ αἰτία τῆς στενοχωρίας καί ὁ λόγος τῆς χαρᾶς». Παράλληλα μέ τήν Ἡμερίδα, στίς ὑπόλοιπες αἴθουσες τοῦ Συνεδριακοῦ Κέντρου, ὑπῆρχαν διάφορες δραστηριότητες ἀπασχόλησης τῶν παιδιῶν.

ΣΤΟΝ Ι.Ν. ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ Ἡ ΤΙΜΙΑ ΚΑΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΡΑΦΑΗΛ

Μεγίστη τιμή καί εὐλογία γιά τήν τοπική μας Ἐκκλησία ἀπετέλεσε ἡ εὐλογητή ἔλευση στόν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου τῆς Τιμίας Κάρας τοῦ Ἁγίου Νεοφανοῦς Μάρτυρος Ραφαήλ, ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ & Πλωμαρίου. Τό Ἱερό Λείψανο κόμισε στήν πόλη μας ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης Ἄρχιμ. Ἰάκωβος Καραμούζης καί ὑποδέχθηκε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ἐπίκεφαλῆς τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί πλήθους εὐλαβῶν Χριστιανῶν. Στό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ π. Ἰάκωβος ἀναφέρθηκε στόν βίο καί τό

μαρτύριο τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ καί μετέφερε τίς θερμές εὐχές καί εὐλογίες τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου πρὸς τόν Ἱερό Κλῆρο καί τόν λαό τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε τόν Λέσβιο Ἱεράρχη γιά τήν προσφορά τῆς ἀγάπης του καί χαρακτήρισε τήν Τιμία Κάρα τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ «μέγιστο θησαυρό τῆς Ἐκκλησίας μας, οἰκουμενικῆς ἀκτινοβολίας, πού θά ἐνισχύσει τό φρόνημα τοῦ λαοῦ μας σέ καιρούς βαθιάς κρίσης καί πολλαπλῆς δοκιμασίας». Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἀναφέρθηκε στά ὀδυνηρά γεγονότα πού ἐπισυμβαίνουν στήν Μυτιλήνη καί στά ἄλλα ἀκρικτικά νησιά μας, τούς τελευταίους μῆνες, μέ τήν ἔλευση χιλιάδων προσφύγων, κυνηγημένων ἀπό τίς φλόγες τοῦ πολέμου καί τήν κτηνωδία τῶν ἰσλαμιστῶν καί ἐπαίνεσε τό χριστιανικό παράδειγμα τοῦ ἀλτρουισμοῦ, τῆς θυσίας καί προσφορᾶς τῶν κατοίκων τῆς Λέσβου, οἱ ὁποῖοι δίνουν μαθήματα ἀνθρωπιάς σ' ὀλόκληρο τόν κόσμο, καθώς πρῶτοι αὐτοί ἀναλαμβάνουν τό βαρὺ καθῆκον τῆς περίθαλψης τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, πρὶν ἀκόμα φθάσει στό νησί ἑλληνική ἢ διεθνῆς βοήθεια. Ἡ Τιμία Κάρα τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ παρέμεινε στόν Ναό τῆς Θείας Ἀναλήψεως πρὸς προσκύνηση καί εὐλογία τῶν πιστῶν ἕως τό Σάββατο 21/11.

ΣΤΙΣ ΣΕΡΡΕΣ Ἡ ΙΕΡΑ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΞΕΝΙΑΣ

Ἡ Ἱερή Εἰκόνα τῆς Προστάτιδος τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας Παναγίας Ξενίας μεταφέρθηκε στήν πόλη τῶν Σερρῶν, ὕστερα ἀπό αἶψμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σερρῶν & Νιγρίτης κ. Θεολόγου, πρὸς ἀγιασμό καί ἐνίσχυση τοῦ πληρώματος τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, στό πλαίσιο τῆς πανηγύρεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν. Τό ἱερώτατο θεομητορικό εἰκόνισμα ὑποδέχθηκαν (6/11) σύσσωμος ὁ ἱερός κλῆρος τῆς πόλεως καί τῆς εὐρύτερης περιοχῆς τῶν Σερρῶν, μέ ἐπίκεφαλῆς τόν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Θεολόγο, οἱ Ἄρχες τοῦ τόπου καθώς καί πλῆθος εὐσεβῶν χριστιανῶν πού προσπῆλθε γιά νά προσκυνήσει καί νά λάβει τήν χάρη καί τήν εὐλογία τῆς Κυρίας Θεοτόκου. Ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος μίλησε ἐπικαίρως γιά τήν φιλόστοργη παρουσία καί σκέπη τῆς Παναγίας μας στήν ζωή μας καί εὐχαρίστησε ἐγκαρδῶς τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο γιά τήν μεγίστη ψυχοσπρωκτική αὐτή εὐλογία, τῆς μεταφορᾶς στήν πόλη τῶν Σερρῶν τῆς ἱερᾶς καί χαριτοβρῦτου εἰκόνας τῆς Παναγίας Ξενίας. Στήν ἀντιφώνησή του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος ἀνταπέδωσε τίς εὐχαριστίες γιά τήν λαμπρή ὑποδοχή τῆς ἱερᾶς εἰκόνας. Ἐπεσήμανε πὸς ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εἶναι τό κατ' ἐξοχίαν πρότυπο ἐλευθερίας καί χαρᾶς, φωτεινὸ παράδειγμα πρόθυμης ὑπακοῆς στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, θυσιαστικῆς διακονίας καί ταπεινόφρονος σιωπῆς, πού χαρίζουν στόν ἄνθρωπο τῆς σύγχρονης τυραννικῆς ἐποχῆς τό βίωμα τῆς ἀληθοῦς καί ὑγιοῦς ἐλευθερίας.

ΤΑ 25 ΧΡΟΝΙΑ ΑΡΧΙΕΡΩΣΥΝΗΣ ΤΟΥ ΓΙΟΡΤΑΣΕ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΕΒΑΣΤΕΙΑΣ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Κατά τό διήμερο 7-8/11, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σεβαστείας κ. Δημήτριος ἐόρτασε στήν Ἱερά Μητρόπολή μας τήν ἐπέτειο συμπληρώσεως 25 χρόνων ἀπό τήν εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία του ἀπό τόν μακαριστό Πατριάρχη Δημήτριο (4/11/1990). Ὁ κ. Δημήτριος χοροστάτησε στόν πανηγυρικό Ἑσπερινό στήν Ἱερά Μονή Ταξιαρχῶν Πηλίου, ἐνῶ συγχοροστάτησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Βεροίας κ. Παντελεήμων καί Κίτρους κ. Γεώργιος. Τό πρωί τῆς Κυριακῆς 8/11 προεξῆρχε τῆς πολυαρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στόν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως Βόλου. Συλλειτουργήσαν, ἐπίσης, οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Βεροίας κ. Παντελεήμων καί Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ἐνῶ συμπροσευχήθηκε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φιλαδέλφειας κ. Μελίτων. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος τίμησε τόν Μητροπολίτη Σεβαστείας μέ τόν χρυσοῦ σταυρό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος.

Ο ΒΟΛΟΣ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΠΟΛΙΟΥΧΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟ ΝΙΚΟΛΑΟ

Με τήν δέουσα μεγαλοπρέπεια καί ιεροπρέπεια ή Τοπική Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος, ὁ Ἱερός Κλήρος καί ὁ εὐσεβής λαός τοῦ Βόλου τίμησαν τήν μνήμη τοῦ πολιούχου Ἁγίου Νικολάου, μέ ἐπίκεντρο τόν ὁμώνυμο Μητροπολιτικό Ναό τῆς πόλης. Στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό χοροστάτησε καί μίλησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Μάξιμος, τόν ὁποῖο πλαισίωσε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος, παρουσία μεγάλου πλήθους φιλοχρίστων συμπολιτῶν μας, οἱ ὁποῖοι μέ ὑπομονή καί εὐλάβεια κατέθεσαν τήν ἀγάπη καί εὐγνωμοσύνη τους στόν Ἅγιο τῆς καρδιάς μας.

Στήν ὁμιλία του ὁ κ. Μάξιμος ἀναφέρθηκε σπίν θεοφιλή προσωπικότητα τοῦ τιμωμένου Ἁγίου, ἐπισημαίνοντας εἰδικῶς τό ἀνεξάντλητο πνευματικό καί φιλανθρωπικό του ἔργο. Σπίν Πανηγυρική Θεία Λειτουργία προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Μάξιμος καί τόν πλαισίωσαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος καί Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός, ὁ ὁποῖος κήρυξε τόν Θεῖο Λόγο. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ξεκίνησε ή Λιτανείωση τῆς Ἱερῆς Εἰκόνας καί τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Νικολάου στούς δρόμους τῆς πόλης, ὑπό τούς ἤχους τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Βόλου, μέ κατεύθυνση τήν παραλία. Σπίν ἱερή Λιτανεία συμμετείχαν ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας Κώστας Ἀγοραστός, ὁ Βουλευτής Μαγνησίας Χρῆστος Μπουκῶρος, ὁ Δήμαρχος Βόλου Ἀχιλλέας Μπέος, ἐκπρόσωποι τῶν κομμάτων καί τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, ἐκπρόσωποι τῶν Στρατιωτικῶν, Λιμενικῶν καί Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, καί πλῆθος κόσμου. Μετά τήν Ἀρτοκλασία, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος ἀπύθυσε τόν καθιερωμένο ἑόρτιο χαιρετισμό, καλώντας ὄλους, μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου τῶν θαλασσῶν, νά στρέψουμε τήν σκέψη καί τήν προσευχή μας στούς συνανθρώπους μας, πού κυνηγημένοι ἀπό τίς πατρίδες τους, θαλασσοπνίγονται στό Αἰγαῖο καί στή Μεσόγειο, ἀναζητώντας διεξόδους ἀσφάλειας καί ἐλευθερίας. «Βιώνουμε γεγονότα πού στόν 21ο αἰ. στιγματίζουν τόν πολιτισμό μας καί μᾶς φέρνουν μπροστά σέ μεγάλα ἐρωτήματα γιά τίς εὐθύνες μας, ἀλλά καί τήν πορεία μας στό ἐξῆς... Ὁφείλουμε νά μνημονεύ-

σου, μέ ἔπαινο, τά παιδιά μας τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, πού μέ ἥρωισμό καί αὐτοθυσία, κάνουν τό καθήκον τους, ὑπερβαίνουν τούς ἑαυτούς τους καί σώζουν καθημερινά ἀνθρώπους, μέ τήν βοήθεια τοῦ Ἁγίου Νικολάου, γιάτί αὐτόν κάθε φορά ἐπικαλοῦνται. Μνημονεύουμε σήμερα τούς συνανθρώπους μας στά ἀκριτικά νησιά. Ὅλος ὁ κόσμος θαυμάζει πῶς αὐτός ὁ λαός, παρόλο πού βιώνει τραγική κρίση, ἐντούτοις συμπαραστέκεται σ' ἐκείνους πού ζητοῦν βοήθεια...». Σέ ἄλλο σημείο τῆς ὁμιλίας του ὁ κ. Ἰγνάτιος σημείωσε πῶς τό ὄνομα «Χριστιανός» σήμερα εἶναι καί πάλι αἰτία Μαρτυρίου. Ὁ θρησκευτικός φανατισμός ξαναφέρει τό Μαρτύριο καί ἀναδεικνύει τήν θυσιαστική ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων γιά τόν Χριστό. Ζητοῦμε ἀπό τόν Ἅγιο μας νά σταθεῖ ἀρωγός σ' ἐκείνους πού παλεύουν μέ τά κύματα καί ἀναζητοῦν τήν εἰρήνη στή ζωή τους...». Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε, γιά ἀκόμα μία φορά, τήν ἱκανοποίηση καί συγκίνηση του γιά τήν ἀνταπόκριση τοῦ λαοῦ μας στίς ἀνάγκες τῶν καιρῶν, στηρίζοντας ἐνεργά καί θυσιαστικά τό δίκτυο κοινωνικῆς παρέμβασης καί ἀλληλεγγύης, πού ὄλοι μαζί δημιουργήσαμε, ἐπενδύοντας σπίν ἐνότητα καί τήν στήριξη τῶν εὐπαθῶν συμπολιτῶν μας.

ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ

Σπίν Θεσσαλονίκη βρέθηκε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος (25-26/10), προσκεκλημένος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου κ. Ἀνθίμου, προκειμένου νά συμμετάσχει στίς ἑορταστικές ἐκδηλώσεις, ἐπί τῆς ἑορτῆς τοῦ πολιούχου τῆς Συμπρωτεύουσας Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου. Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε καί μίλησε κατά τόν Μέγα Πολυαρχιερατικό Ἑσπερινό, ἐπισημαίνοντας, μεταξύ ἄλλων, ὅτι «ὄσο ὑπάρχει αὐτή ἡ πόλη, θά ὑπάρχει ἡ Ἑλλάδα μας, θά ὑπάρχει ὁ πολιτισμός μας. Ἐκτός τῶν ἄλλων, σέ αὐτή τήν πόλη ἔχυσε τό αἷμα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου!». Ἐκανε λόγο, ἐπίσης, «γιά τήν ἀλαζονεία τῆς ἐξουσίας, αἰώνιο σύμβολο τῆς ὁποίας εἶναι ὁ Λυαῖος, καί γιά τό θάρρος τῶν ἀληθινῶν Χριστιανῶν, ἀπό τήν

ἄλλη πλευρά, πού τό ἐνσάρκωσε ὁ Νέστορας. Ἡ ἐξουσία προσπαθεῖ νά ἐπιβάλλει τή δική της θέληση σέ ὅποιον στέκεται ταπεινά ἀπέναντί της», ἐπεσήμανε ὁ κ. Ἰγνάτιος, προτρέποντας τούς πιστούς, «ἄς μή φοβηθοῦμε τοῦτο τόν καιρό τόν δύσκολο». Ὁ κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε τόν ποιμενάρχη τῆς Θεσσαλονίκης γιά τήν πρόσκληση καί τήν φιλοξενία καί τόνισε ὅτι «πίν Μητροπολιθεσσαλονίκης ποιμαίνει ἄνδρας ἱκανός», ἐνῶ, ἀπευθυνόμενος στόν κ. Ἀνθίμο, ἐπεσήμανε ὅτι «τούς ὄμους σας βαρύνει τό καθήκον νά κρατήσετε ζωντανή τήν ἱστορική μνήμη, νά διαλαλήσετε τήν ἀλήθεια σέ αὐτούς πού θέλουν νά παραχαράξουν καί νά ξαναγράψουν τήν ἱστορία αὐτοῦ τοῦ τόπου».

ΕΚΘΕΣΗ ΠΑΛΑΙΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΝΑΟΥ

«Ἀπόψε ζοῦμε μία ἀποκάλυψη!» Ἔτσι χαρακτήρισε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος τήν Ἐκθεση τῶν παλαιῶν Εἰκόνων τοῦ παλαιοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Βόλου, πού καταστράφηκε ἀπό πυρκαγιά τό 1899. Πρόκειται γιά 70, περίπου, Εἰκόνες πού συντηρήθηκαν μερίμνη τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Ναοῦ Πρωτ.

Χαριλάου Παπαγεωργίου καί τοῦ περὶ αὐτόν Ἐκκλ/κοῦ Συμβουλίου, τό διάστημα 2002 ἕως 2015, ἀπό τόν συντηρητή τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου κ. Εὐάγγελο Ἀμπελιά. Ἡ Ἐκθεση ἐγκαινιάστηκε (2/12) ἀπό τόν Σεβ.

Μητροπολίτη μας κ. Ἰγνάτιο, παρουσία ἐκπροσώπων τῶν Ἀρχῶν καί φιλότεχνων πολιτῶν καί φιλοξενεῖται στόν ἐκθεσιακό χώρο τοῦ Γηροκομείου Βόλου (Ἀργοναυτῶν-Κοραῖ). Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐπαίνεσε τούς συντελεστές τοῦ σπουδαίου ἔργου τῆς διάσωσης καί ἀνάδειξης τῶν Εἰκόνων, «πού τιμᾶ τούς ἴδιους ἀλλά καί τήν παράδοση πού παρέλαβαν στόν Μητροπολιτικό μας Ναό, τούς προκατόχους, ἀλλά καί ἐκείνους πού σέ μία ἄλλη ἐποχή κοπίαζαν καί προσέφεραν ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες σπίν τοπική μας Ἐκκλησία...». Ἀπό τή μεριά του, ὁ π. Χαρίλαος ἀναφέρθηκε σπίν ἱστορική διαδρομή τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων, εὐχαρίστησε τόν ἐκλεκτό συντηρητή κ. Εὐάγγελο Ἀμπελιά, πίν υπεύθυνη Καλλιτεχνικῶν τῶν Δήμου Βόλου κ. Ἐλενα Νικηφόρου, γιά τήν ποικίλη συμπαράστασή της, καί ἐξήγγειλε τήν δημιουργία μικροῦ Ἐκκλ/κοῦ Μουσείου στόν ὑπόγειο χώρο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Βόλου, προκειμένου οἱ παλαιές Εἰκόνες νά ἐκτίθενται σέ μόνιμη βάση καί νά εἶναι ἐπισκέψιμες γιά ὄλους τούς φιλότεχνους καί φιλόκαλους ἐπισκέπτες.

Ἡ ἐλπίδα ἦρθε, εἶναι ὁ Ἰησοῦς!

Ἦρθε ἡ νέα χρονιά καί πανηγυρικά τήν ὑποδεχθήκαμε! Πρόβαλε στόν ἱστορικό χωροχρόνο φορτωμένη μύριες ἐλπίδες, ὄνειρα καί εὐχές, ὅπως προβάλλει ἡ αὐγή στό ἀπέραντο στερέωμα, στεφανωμένη μέ πλήθος χρωμάτων, μαγευτικές ἀποχρώσεις καί κάλλος ἀσύλληπτο. Καί βέβαια, ἡ ἀνατολή δέν θά εἶχε αὐτή τήν ἐντυπωσιακή ὁμορφιά, ἄν δέν εἶχε προηγηθεῖ ἡ ἀναμέτρυσή της μέ τό σκοτάδι τῆς νύχτας καί ἡ σταδιακή ἐπικράτησή της μέχρι τήν θριαμβευτική κατάληξη τοῦ πρωينوῦ. Ἔτσι καί ἡ ἀνατολή τοῦ νέου χρόνου δέν θά εἶχε τήν αἴγλη τόσο χαρμόσυνης γιορτῆς ἄν δέν γυρεύαμε ἄπληστα μιά ἀκτίνα ἐλπίδας καί αἰσιοδοξίας νά φωτίσει τά σκοτάδια τῆς ζωῆς μας, νά ζωογονήσει τά κύτταρα τῆς ὑπαρξῆς μας, νά θερμάνει τίς καρδιές μας.

Μέσα στήν ἀναστάτωση καί ἀβεβαιότητα τῶν καιρῶν μας ἔχουμε τόση ἀνάγκη ἀπό ἐλπίδα! Μᾶς τήν ὑποσχέθηκαν οἱ μεγάλοι τῆς γῆς, κι ὅμως οἱ χρονιές πού πέρασαν σηματοδεύτηκαν ἀπό κρίση, ἀδικίες, τρομοκρατία, γεγονότα πού ὀδήγησαν σέ ἀπόγνωση. Ἄλλοι στήριξαν τήν ἐλπίδα σέ προγράμματα πού προβλήθηκαν ἀρκετά, ἀναλύθηκαν διεξοδικά, στό τέλος ὅμως ἀπογοήτευσαν μαζικά. Κάποιοι διεκήρυξαν πώς ἡ ἐλπίδα ἔρχεται, κι ἀκόμα τήν περιμένουν.

Ἡ ἐλπίδα ὅμως ἦρθε πρὶν 2016 χρόνια στή φτωχική φάτνη τῆς Βηθλεέμ, «ἀνατολή ἀνατολῶν» γιά ὅλη τήν ἀνθρωπότητα, πού εἶχε κουραστεῖ νά παραπαίει στά σκοτάδια. Ἐκτοτε οἱ αἰῶνες σταματοῦν κάθε Χριστούγεννα τήν ὁδοιπορία τους ἐμπρός στόν Νεογέννητο Χριστό, καί οἱ πιστοί ἀντλοῦν ἀπό Ἐκεῖνον στοργή, ἀγάπη καί ἐλπίδα. Naί, ἡ ἐλπίδα ἦρθε, καί ἔρχεται διαρκῶς ἀνάμεσά μας μέχρι τή συντέλεια τῶν αἰῶνων. Ἔχει ὑπόσταση καί ὄνομα. Εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

Εἶναι ὁ «᾿Ων» καί ὁ «᾿Ην» καί ὁ «᾿Ερχόμενος». Γί' αὐτό καί ὅποιος σήμερα γυρεύει τήν ἐλπίδα, ἀνεπίγνωστα ἀναζητεῖ τόν Ἰησοῦ. Ὅποιος φάχνει τήν εἰρήνη, χωρίς νά τό καταλαβαίνει ἀναζητεῖ Ἐκεῖνον, πού εἶναι ἡ ὄντως εἰρήνη καί ἡ ἀναφαίρετη χαρά. Ὅποιος μέσα στά σκοτάδια τῆς ζωῆς του λαχταρᾷ τό φῶς, χωρίς νά τό ἀντιλαμβάνεται ἀναζητεῖ Ἐκεῖνον, πού εἶναι τό ἀληθινό καί ἀνέσπερο φῶς τοῦ κόσμου. Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη ἐλπίδα καί γλυκύτερη ἀπαντοχική στή ζωή μας ἀπό τήν αἴσθησι τῆς παντοδύναμης παρουσίας Του. Ὅταν εἶναι σέ ἐγρήγορη οἱ πνευματικές μας αἰσθησεις καί «καιομένη ἡ καρδιά» μας, μπορούμε νά Τόν ἀντιληφθοῦμε νά βαδίζει δίπλα μας σέ ὄλο τό μήκος τῆς ἐπίγειας πορείας μας, ὅπως ἐκεῖνο τό δειλινό τῆς Ἀνάστασης πρὸς Ἑμμαούς μέ τούς μαθητές Του. Ὅταν δύο ἢ τρεῖς εἴμαστε συναγμένοι στό ὄνομά Του, εἶναι ἐκεῖ ἀνάμεσά

μας. Ὅταν προσερχόμαστε μέ ἐπίγνωση στή Θεία Λειτουργία, ζοῦμε τή χάρη τῆς Βασιλείας Του, καί μεταμορφώνουμε τό χρόνο μας σέ αἰωνιότητα.

Ἡ ἀνατολή τοῦ νέου ἔτους εἶναι ἰδανική εὐκαιρία νά κάνομε μιά ἀρχή, νά ἀνακαλύψουμε τήν παρουσία Του ὀλόγυρά μας, νά νοιώσουμε τή ζεστασιά τῆς οικειότητας καί τή χαρά τῆς συνάντησής μας μαζί Του, νά ἀναγνωρίσουμε τήν εἰκόνα Του, ἐκεῖ πού ὁ Ἰδιος θέλησε νά τή συναντοῦμε. Εἶναι ἴσως ὁ πῶς θεοφιλῆς στόχος νά ἀναζητήσουμε στήν πονεμένη ὄψη τῶν φτωχῶν καί τῶν κατατρεγμένων, τῶν ξένων καί ἀνέστιων, τῶν μοναχικῶν καί ἐμπερίστατων τό φωτεινό βλέμμα τοῦ Χριστοῦ μας νά μᾶς διαβεβαιώνει: Εἶστε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου.

«Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.»

Εἶναι ὅμως ἐξ ἴσου πολυσήμαντο καί ἐλπιδοφόρο νά ἀναζητήσουμε τήν παρουσία τοῦ Ἰησοῦ μέσα μας. Ἄραγε, κατεβαίνοντας στά ἀνεξερεύνητα προσωπικά μας βάθη, θά ἀνακαλύψουμε τήν ἀχειροποίητη εἰκόνα Του;

Ἔχουμε ἤδη ἀνοίξει τή σφραγισμένη καρδιά μας, γιά νά εἰσέλθει Ἐκεῖνος, πού δέν κουράζεται νά στέκεται ὑπομονετικά ἐπὶ τήν θύραν καί νά κρούει; Μέ πατρική λαχτάρα μᾶς παρακαλεῖ, προσωπικά τόν καθένα μας: «Παῖδί μου δός μου τήν καρδιά σου. Μείνε κοντά μου καί ἐγώ θά κατοικήσω μέσα σου.»

Μέσα στήν Ἐκκλησία μας βιώνουμε ἔντονα τήν παρουσία τοῦ Χριστοῦ μας. Γί' αὐτό καί δέν χάνουμε τήν ἐλπίδα ὅ,τι καί νά συμβαίνει γύρω μας. «Ἐπὶ τόν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκμημένος ὑψηλότερός ἐστι πάντων τῶν λυπούντων.» Ὅποιος, δηλαδή, στήριζει τήν ἐλπίδα του στόν Ἰησοῦ, βρίσκεται πῶς ψηλά, σέ πλεονεκτικότερη θέση ἀπό ὅλους ἐκείνους πού τόν θλίβουν. Ἡ ὅπως πῶς ἀπλά διατύπωσε ὁ ποιητής:

Μή φοβηθεῖς αὐτόν πού στήριξε

*στήν πιστή ἐπάνω τὴν ἐλπίδα
τόν εἶδα στή ζωή νά μάχεται
μά πάντα ἀνίκητον τόν εἶδα!*

Ἀγαπητοί μου, ἡ ἀναζήτηση τῆς ἐλπίδας στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ, ἄς εἶναι γιά ὅλους μας ὁ πῶς ἐλπιδοφόρος στόχος, ἡ πῶς μεγαλειώδης προοπτική, ὁ πῶς ζηλευτός προορισμός, πού θά φωταγωγήσει πανηγυρικά τήν εἴσοδό μας στό νέο ἔτος.

Καλή χρονιά!

Μετά θερμῶν πατρικῶν εὐχῶν καί τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

